

ഭീഷ്മാവലി

ഉള്ളൂർ

ദീപാവലി

ഗന്ധകർമ്മം,
റാവുസാധിബ്, മഹാകവി,
ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരൻ,
എം. ഏ., ബി. എൽ.

പ്രകാശകർ,
ആർ. റി. പിള്ള ആൻഡ് സൺസ്,
ചാല, തിരുവനന്തപുരം

വില അണ് 12

ഗന്ധകർമ്മം മുദ്രിത പ്രതി വ്യാജനികിതമാകുന്നു.

വിദ്യാവിലാസം പ്രസ്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

3-ാം പതിപ്പ് കാഴ്ച 1000

1121.

അവതാരിക.

സന്മാർഗ്ഗപ്രതിപാദകങ്ങളായ അഞ്ഞൂറു ശ്ലോകങ്ങളുള്ള ണിയ ഒരു കൃതിയാകുന്നു ‘ഭീപാവലി’. ഈ പുസ്തകത്തിലേ പദ്യങ്ങൾ എല്ലാം അനുഷ്ടുപുത്തത്തിൽതന്നെ രചിച്ചിട്ടുള്ളവയാകയാൽ അവ സാക്ഷാൽ ‘ശ്ലോങ്ങൾ’ തന്നെയാണു് എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വൃത്തത്തിൽ അനവധി സുഭാഷിതപദ്യങ്ങൾ ആദികവിയായ വാല്മീകി മഹർഷിയുടെ കാലം മുതൽക്കുതന്നെ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽ കാവ്യാന്തർഗ്ഗതങ്ങളായും മുക്തകങ്ങളായും കാണാനുണ്ടു്. അവയ്ക്കു ബാലന്മാരേയും ബാലികമാരേയും സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ നയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി അല്പമൊന്നുമല്ല; പ്രായം ചെന്നവർക്കും അവ മുഖസ്ഥമായാലുണ്ടാകാവുന്ന പ്രയോജനം വളരെയുണ്ടു്. അത്തരത്തിലുള്ള പദ്യങ്ങൾക്കു ഭാരതഭൂമിയിലുള്ള അന്യോദേശമായ പ്രചാരംതന്നെ അവയുടെ ആകർഷകതയെ പ്രകടമായി തെളിയിക്കുന്നു.

സുഭാഷിതപദ്യങ്ങൾ സൗബ്ദ്രഹിതം ശീലം എന്നിങ്ങനെ വളരെക്കാലമായുണ്ടു്. ആ വക പദ്യങ്ങൾ എന്റെ ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ധാരാളം ഞാൻ സന്ദർഭോചിതമായുദ്ധരിക്കാറുണ്ടു്. സംസ്കൃതഭാഷ പരിചയമില്ലാത്ത പല കേരളീയരും ആ മാതിരിയിലുള്ള കുറേ പദ്യങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ സംക്രമിപ്പിക്കുന്നതു് അഭിലഷണീയമാണെന്നു് എന്നോടു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അനുസ്മരി

ച്ചാണ് ഞാൻ 'ഭീഷ്മവലി'യുടെ രചനയ്ക്ക് ഒരുവയ
 ടയ്. ഇരുപത്തഞ്ചു വിഷയങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഓരോ
 വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു് ഇരുപതീതുപദ്യങ്ങൾ ഞാൻ
 ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ ചില
 പദ്യങ്ങൾ തജ്ജിമയായും, മറ്റു ചിലവ പൂർവ്കവികളുടെ
 ആശയങ്ങളുടെ അനുവാദമായും, വേറെ ചിലവ ആ മാ
 തിരി ആശയങ്ങളിൽ ആധുനികമനഃസ്ഥിതി അനുസ
 രിച്ചു ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയതായും, ഇനിയും ചിലവ
 സ്വകപോലകല്പിതങ്ങളായും, മറ്റും വായനക്കാർക്ക് കാ
 ണാവുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു സ്വതന്ത്രകവിതയാകണമെ
 ന്നു് എന്നിക്ക് ഒന്നുകൊണ്ടും ഉദ്ദേശമില്ലാത്തതിനാൽ പൂ
 വ്സുരികളുടെ ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ
 അശേഷം വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അധ്യുതാ
 കൾക്കു നല്ല ആശയങ്ങളുടങ്ങിയ പദ്യങ്ങൾ വേണമെന്നേ
 ആഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കൂ എന്നെന്നിരിക്കുറിയും; ആ ആഗ്രഹം
 നിറവേറുവാൻപോലെ ഞാൻ മറ്റൊന്നിനും മുതിർന്നിട്ടി
 ല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഈ കൃതി ആദ്യന്തം സ്വകപോലകല്പി
 തമാക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. 'ഭീഷ്മവലി'യിലേ ട്റ്റോക
 ങ്ങൾ ചെറുതാണെങ്കിലും അവ പ്രായേണ അർത്ഥസമൃദ്ധ
 ങ്ങളും അലങ്കാരചിരങ്ങളും ധ്വനിപ്രധാനങ്ങളുമാണെ
 ന്നു സഹൃദയന്മാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ഇതു
 പ്രാധാന്യം വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട ഒരു
 ഗ്രന്ഥമാകയാൽ ലാളിത്യാഭിതൂണങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ
 ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ സ്വീകരി
 ച്ചിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനേയും ചുറ്റിക്കൊണ്ടു

ഇനിയും അനേകം ഗ്ലോകങ്ങൾ തർജ്ജിമചെയ്തും മറ്റും
 ചേർക്കേണ്ടതായും, ഇനിയും പല പുതിയ വിഷയങ്ങളെ
 പറ്റി ധാരാളം ഗ്ലോകങ്ങൾ ചേർക്കേണ്ടതായുമാണ്.
 ഈ പന്ഥാവിൽ എന്റെ ഉപരിപ്രയത്നം ഈ പുസ്തക
 ത്തിനു കേരളീയരിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ലാഭനത്തെ ഏറെ
 കൂറേ അത്രയിച്ചിരിക്കും. ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ള പല
 പദ്യങ്ങളും അനേകം കേരളീയർ കാണാതെ പഠിക്കുകയും
 സദസ്സുകളിലും ലേഖനങ്ങളിലും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യ
 യെന്നു ഞാൻ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, } ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരൻ.
 ൧൧൧൦ ചിങ്ങം ൧൫-൦൦൩

വിഷയസൂചി.

നമ്പർ	വിഷയം	പുറം
1.	അവതരണപലതി	1
2.	ശരീരപലതി	4
3.	സൽഗുണപലതി	6
4.	ഉദ്യമപലതി	9
5.	ധനാർജനപലതി	12
6.	ധനോപഭോഗപലതി	14
7.	ഭാനപലതി	17
8.	വിദ്യാപലതി	19
9.	പുസ്തകപലതി	22
10.	സത്യപലതി	25
11.	വചനപലതി	27
12.	സമയപലതി	30
13.	ക്ഷമാപലതി	33
14.	സന്തുഷ്ടിപലതി	35
15.	വിനയപലതി	38
16.	സൗജന്യപലതി	41
17.	അധിസോപലതി	43
18.	പരോപകാരപലതി	46
19.	ധൈര്യപലതി	48
20.	സജനപലതി	51
21.	ദുജനപലതി	54
22.	സംസർഗ്ഗപലതി	56
23.	മിത്രപലതി	59
24.	ധർമ്മപലതി	61
25.	കാലാവലോകനപലതി	64

ദീപാവലി

1. അവതരണപദ്ധതി

മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇരുണ്ടു-മിന്നൽക്കീറിനു തുല്യമാണ്
ദുഃഖമധ്യത്തിൽ മിന്നുന്നതു-തുച്ഛം സ്വാതന്ത്ര്യം സുഖം.

2

ഒരുത്തൻ നേടുമസ്സൗഖ്യം-മൊട്ടേറെപ്പേർക്കു ദുഃഖം;
അവന്നുമസുഖപ്രായം-മഹായോഗമശക്തൻ.

3

നരലോകത്തെയാമട്ടിൽ-നാനുഖൻ സൃഷ്ടിച്ചൊരുവേ
കാന്താസഹജമായുള്ള-കന്ദിവാണോതി ഭാമി.

4

“പ്രാണനാഥ! ഭവൽസൃഷ്ടി-പാതേന്താളം വികലം തുലോം;
പത്നി തീക്കൊന്നൊരുങ്ങുന്ന-ഭർത്താവിൻ കേടുപാടുകൾ.

5

ധാത്രിയിൽത്തന്നെ മത്സ്യം-ചമയ്ക്കാമുലകൊന്നു ഞാൻ,
അപേതശോകവ്യോമോഹ-മഖണ്ഡാനദസുന്ദരം.”

6

‘കാണട്ടെയതു ഞാൻ’ എന്നു-കമലാസനനോതവേ
വാല്മീകിമുനിതൻ നാവിൽ-പാണാൾ ചോയ്യാഗധീശപതി.

2

7

അനുഭവിച്ചു സമസ്തം-മനസ്സിൻ വൃതിദായകം
അപരിച്ഛേദ്യം ധൃത്യം-മാദികാവ്യരസായനം.

8

സുഭാഷിതങ്ങളോടേറെ-സ്തംഭീന്ദ്രമുനാൾ മുതൽ
ശ്ലോകരൂപത്തിൽ നിർമ്മിച്ചു-സുഖിപ്പിക്കുന്നു മർത്യരെ.

9

പാരിന്റെ മമ്മം കണ്ടെത്തുക-പുരാണഗ്രന്ഥപണ്ഡിതർ
ശ്ലോകമാർ ചിരിച്ചേകുന്നതു-തുടലാമതംസമൃദ്ധമായ്.

10

കാണുവാനില്ല കണ്ണെത്താ;-കണ്ടാലില്ലറിവാൻ മതി;
അർത്ഥതാല്പില്ല നാശോത്താൻ:-അയ്യോ ! കവികൾ ഒർ

11

[ല്ലഭർ.

നഭോമാഗ്ഗ്ത്തിലേമ്മട്ടിൽ-നഷ്ടത്രങ്ങൾ വിളങ്ങുമോ,
സുഭാഷിതങ്ങളമ്മട്ടിൽ-ശോഭിച്ചു കാവ്യവീഥിയിൽ.

12

മനോഹരങ്ങളായോർ-മഹദ്പാത്രങ്ങളെന്നിയേ
മറെറുതുളു മനുഷ്യർ-മാഗ്ഗ്ഗീപങ്ങളുൾയിൽ ?

13

അഭീപാവലി ഞാനല്ല-മധപഗന്മാർ കാട്ടിടാം;
ഏതാണ്ടിയും കത്തിക്കാ-മെന്റെയും കൈവിളക്കുകൾ.

14

പാരിൽ മൂന്നു ഭരണങ്ങൾ-പാഥ, സ്തനം, സുഭാഷിതം;
പൊട്ടിക്കല്ലിനു നല്കുന്നതു-ഭോഷൻ താൻ രത്നമെന്നു

[പേർ.

3

15

ഭവമാം വേപ്പിൽ മിന്നുന്ന-ഫലം ഞെട്ടുതോപമം;
ഒന്നു സുകതിരസാസപാദ-മൊന്നു സജ്ജനസദംഗമം.

16

സുഭാഷിതത്തൊടൊത്തൊരു-സുഹൃത്തില്ലൊരു മത്സ്യം;
പാതയിൽ സഞ്ചരിപ്പിക്കാൻ-പ്രാപ്യസ്ഥാനത്ത് ലാഭം

17

[വാൻ.

ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെപ്പേർത്തും-തദ്ദൃപത്തിൽ ധരിക്കുവാൻ
സുഭാഷിതത്തിൻ സാഹായ്യം-സൂരിക്കും പ്രാർത്ഥനീയമാം.

18

കീർത്തിയും ധർമ്മവുംനമ്മൾ-സുകതിയും സദംഗ്രഹിക്കണം;
ഇല്ല തെല്ലഴിവെന്നുള്ള-തീമുന്നിന്നമൊരിക്കലും.

19

മുഖം കർത്തുപോയ് ഹന്ത!-മുന്തിരിക്കുപുഴത്തിനും;
സുധയും വാനിലേക്കോടീ-സുകതിയെക്കണ്ടു ഭീതയായ്.

20

അലങ്കരിക്കും ജിഹ്വാഗ്രം-മാവുയും നിർവഹിച്ചിടും;
ഘരിക്കില്ലമ്പുരാളം വ,-ന്നനർഘം സുകതിഭ്രഷണം.

2. ശരീരപദ്ധതി.

21

പുണ്യകർമ്മങ്ങളുനാമീശൻ-പുഷ്പാർച്ചനങ്ങൾ നേടുവാൻ
നമുക്കീ.വിശ്രമം നൽകീ-നാനാവയവശോഭനം.

22

പ്രപഞ്ചശില്പകാമൻതൻ-പ്രകൃഷ്ടകരകേശലം
പ്രത്യുദംഗം പ്രകടിപ്പിപ്പാൻ-പ്രഭാവം പുണർതിത്തനം.

23

ആത്മാവാം സാമൂഹ്യമനൻതൻ-ഛായ്യാം മാനവമാനസം ;
ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പടുത്തുത്തോ-ദിസ്സുരധം കാത്തിടും ഭടൻ.

24

ഏകമന്ദനമുക്കെന്നു-മി'ഭ്രമം'ലോകയാത്രയിൽ;
ഇതിൻ സുസ്ഥിതിയൊന്നിൽത്താ-നിമിഷസുഖസുഖീയം.

25

എത്രയെത്രയു സൃഷ്ടിക്കു-മിതു നാം നിധിപോലവേ,
അത്രയെത്രയു വർദ്ധിക്കു-മായുമാരോഗ്യവൈഭവം.

26

മത്സ്യകുടിയായമാവോളം-വ്യായാമത്താൽ പ്പലത്തിടാം;
തുരുപ്പിടിച്ച യന്ത്രം താൻ-ദമർസ്മുജ വിശ്രമം.

27

അശ്രമിപ്പതിനാഞ്ഞത്തു-മാമയാണക്കളാകവേ
മരിച്ചു: ധകം വീഴുവോൾ-വ്യായാമസേവദവാരിയിൽ.

5

28

തന്റെ സർവ്വവ്യം നഷ്ടം-സമ്രാട്ടാഭോഗ്യമാണ്;
 തന്നാഭോഗ്യം കൊടുക്കില്ല-സമ്രാട്ടാവാണ് ഒരിടനം.

29

ശരീരസുഖമുള്ളാനു-സന്തോഷം സർവ്വഭവവും;
 ഭീനപ്പായ്യിൽക്കിടപ്പോനു-ശിക്ഷകം ജീവനാഥയും.

30

മിതഭോഗത്തിൽ നിഷ്ഠയ്ക്കും-മുദ്രയാകും മനഃസ്ഥിതി ;
 സർവ്വമരതിയിമ്മൂന്നും-സർവ്വകം സേവ്യഭായകം.

31

‘തന്നിട്ടു മാത്രമായല്ലി-ഓതി നിമ്മിച്ചുതീശപരൻ;’
 എന്നു തത്ത്വം ഗ്രഹിച്ചിടീ-ലേവനം മിതഭോഗിയം.

32

പണ്ടു ചപലമാം ചിത്തം-പാനത്താൽ ഭ്രാന്തമാക്കൊലാ;
 ഏറും കരങ്ങിന്നേവൻതാ-നേണിപ്പെച്ചു കൊടുത്തിടും ?

33

മദ്യത്താൽ മത്തനും മത്ത്യൻ;-മത്തിനാൽ പ്യാപിയായിടും ;
 പാപത്താൽ നരകം പൂക്കും;-പാനം സർവ്വപിപൽപ്രഭം.

34

ഉഷസ്സിൽക്കോഴി പെടുന്നിട-മോമൽശംഖൊലി കേൾ
 [കുറിയേ
 പുണ്യം പ്രതിഭിനം നേട്ടു-പുമാൻതൻ ശ്രവണേന്ദ്രിയം.

35

കാലത്തുണന്നുസൂര്യന്റെ-കരീർപ്പൊന്നലയാഴിയിൽ
 മുക്കിക്കളിച്ചിടുന്നീല-മുറയ്ക്കുന്നെന്നുനമിക്കിതി?

6

36

ഉത്ഥാനം ചെയ്യണം നമു-മണ്ണുശ്ചിയോടൊപ്പമാണ് ;
പാലിച്ചുകൊടുക്കയും വേണം-പാകം പറയാതെ നമ്മളെ.

37

കേരളാഭവ വിശുദ്ധീകര-കേളീകേട്ട നിതഃബിനി ;
അദ്വൈതനാചാര്യങ്ങൾ-അശുചിത്വം നിരക്കുമോ?

38

വർഷത്തിൽ വിധി കണ്ടു ഴം-വർഷകാലത്തെ നല്കുവേ
ഏങ്ങില്ല ഭക്തിനിർമ്മലം-കൈനം നിർമ്മലമാകുവാൻ?

39

അശുചിത്വം പെടാത്താൻ താ-നരോഗദ്രവവിഗ്രഹൻ,
സൽസഗ്ഗമത്തിന്നർഹനൻ,-സർവ്വർ പ്രിയദർശൻ.

40

ദേഹം, വസനം, മാധാരം,-ദേഹം തൊട്ടുള്ളതൊക്കെയും
മാലിന്യമറിയില്ലോകേ-നസ്സുശുദ്ധി വന്നിട്ടു.

3. സൽഗുണചര്യതി.

41

കായത്തിൻ ഭ്രഷണം വസ്രം ; -കയത്തിൻ ഭ്രഷണം ജലം ;
വാനത്തിൻ ഭ്രഷണം സൂര്യൻ ; -മനസ്സിൻ ഭ്രഷണം ഗുണം.

42

ഗുണമില്ലാത്ത നരനും-മണമില്ലാത്ത പുഷ്പവും
തിരക്കുകൂട്ടി നില്ക്കുന്നു-ഗുണത്തിൻ കിട നേടുവാൻ.

ദേശമാമിഗ് ഗൃഹത്തിങ്കൽ-ചേരനസ്സാം സപണ്ണസമ്പദം
തുണയത്തെയും സൃഷ്ടിപ്പാൻ-കൂറാണേകി നമുക്കുജൻ.

നരൻതൻ സദയം ചർച്ചയാൽ-നാനാദക്ഷിമുഗാഭികൾ
ജീവിപ്പിച്ചേല തുണയ്ക്കേണ്ടി?-ജന്മനാ തുണി താനവൻ.

തുണയത്തെയും വൃത്തികൾ-കൂടിവെയ്ക്കാതിരിക്കുമോ,
അവനനന്തരബീജങ്ങൾ-ഉയർത്തിത്തമ്പലഭികൾ.

തുണയ്ക്കുന്നത്രേ മഹാത്മ്യം,-കലത്തിന്നല്ല കേവലം ;
പൂവിൽച്ചിലപ്പോൾ കാണിപ്പേ-പുഴുപോലും ജനിപ്പ

തുണയ്ക്കുന്നത്രേ സൗന്ദര്യം, കോലത്തിന്നല്ല, നിശ്ചയം ;
മെയ് മെഴുപ്പുള്ള പാമ്പിന്റെ-വേഴുയ്ക്കേ വൻ കൊതി

സൽതുണയ്ക്കുന്നതാൽ മെഴുപ്പു, -സ്ഥാനത്തിന്നല്ല തെല്ലുതേ;
കമ്പത്തിന്മേലിരുന്നാലും-കാകൻ ഗരുഡനാകുമോ?

നേടണം നാം തുണയ്ക്കുന്നതെന്ന,-നിഷ്ഠയ്ക്കലും ഗളഗജജനം;
കണ്ഠഘണ്ട കൊതിച്ചാരു-കാവപ്പതു;വാങ്ങിടും?

സൽതുണയ്ക്കിൻ മുഖംവെച്ചു-സഞ്ചരിക്കുന്ന ഭദ്രണം
അച്ചയ്ക്കുകൊണ്ടതിൻ മേന്മ-യറിയിക്കുന്നതല്ലതം.

8

51

ആത്മാവിൻമുന്നിൽനാണംകൊണ്ടുധാവദനനാകുവാൻ
വാസുദേവതെളിഞ്ഞാലും-വാമനൻ; മശകം; കൃമി.

52

ശ്രദ്ധയെപ്പിൻതുണിയിടും-വിദ്യ; ഭാനത്തിനെപ്പുകൾ;
സമൃദ്ധമത്തെസ്സമ്പത്തും;-സൽതുണത്തെ പ്രമോദവും.

53

തന്നെബുദ്ധിക്കുവാൻ വേണ്ട-ശക്തിയില്ലാതിരിപ്പാൻ
വാചുസം ശോച്യനും തന്നെ-ദാസ്യധാനാഥനാകിലും.

54

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ നമ്മൾക്കു-ചരിവാമകളാകവേ
അവയ്ക്കു ഭാസ്യം നാം ചെയ്യാൽ-ഛാസ്യമെന്തതിനപ്പുറം?

55

കാമം സാധുവിനർത്ഥത്തിൽ-കൈകൾക്കിടയിൽക്കഴിഞ്ഞിടും;
കാൽക്കീഴമർത്തിടും ധർമ്മം-കാരുണ്യങ്ങളെ നിത്യവും.

56

വിത്തമെങ്ങോ കിടക്കട്ടെ;-വൃത്തത്തെക്കാത്തുകൊള്ളണം;
വിത്തം പോയാൽ വരും വീണ്ടും;-വൃത്തം പോയാൽ പോ
[യതാം.

57

മേധ വേണം പഠിപ്പിക്കാൻ:-മെ.യ്ക്കു അന്തരംതാഴെ;
അർത്ഥം ഭോഗം ഭുജിപ്പിക്കാൻ:-ആർക്കും തുണികളായിടാം.

58

തുണമാകുന്നു പോർച്ചുട്ട-തുണിതൻ മേനി കാത്തിടും;
പാവങ്ങൾക്കുഭയം നല്കും;-പാഴുക്കാടൽ വളർത്തിടും.

ചെവിക്കുചെവിയായ് ലോകം-ആവിഷം തുണിതൻ
 [തുണം;
 കാറ്റിൻവഴിക്കു ചുണ്ടത്തീടും-കൈതപ്പൂമണരണ്ടുമേ.

മറുജ്ജ നേട്ടം യാതൊന്നും-മരിച്ചു. ത്ക്കൂടെയാണിടാ;
 വാക്കു സൽതുണം മാത്രം-ചാസനാത്രചരായ് വരും.

4. ഉദ്യമപദ്ധതി.

ആശിച്ചാൽപ്പോര യാതൊന്നും,-മൗജിപ്പാനുദ്യമിക്കണം;
 ക്രൂർക്കും വലിച്ചിടും സിംഹം-കൊമ്പനെത്തിന്മതെങ്ങനേ?

ഉറുമ്പും മെല്ലവേ ചോയാ-ചൊട്ടേറെ വഴി ചോയിടും;
 അനങ്ങിടാഞ്ഞാൽത്താർക്കുണ്ണ-മക്കിടപ്പിൽക്കിടക്കണം.

ഉദ്യമിപ്പവനെത്താങ്ങു-മോളിപ്പന്നലർമങ്കയാൾ;
 ചെററനങ്ങാതിരിപ്പോനെ-ചെററയിൽച്ചേട്ട ചേർത്തിടും.

ഉഴണിന്നു രുചിയുണ്ടാവി,-ല്ലാക്കും ഭൂമെ വിട്ടുപോം;
 അകാലമൃത്യുവശനാ-മലസൻ ഘതജീവിതൻ.

വിധിക്കു നരനോടില്ല-വീര്യം കാട്ടീടുവാൻ തരം,
 സതലം ഘരിപ്പാൻ മുൻകൂട്ട-അിന്ദ്രിയെത്താതിരിക്കുകിൽ.

10

66

ഭാരിദ്യോമാം ഷിശാചിന്റെ-സദനദപാരമേവനം
തന്ത്രിതൻകൈഴിലുജ്ജ്വാത-താക്കോൽകൊണ്ടേ തുറന്നിട്ടു.

67

ബലമററ ശരീരത്തെ-പേപ്പത്തും രോഗം ഗ്രസിച്ചിട്ടും;
ആലസ്യത്തിലമിഴ്ന്നേ-നെ-യാപത്തടിമയാക്കിട്ടും.

68

പ്രതിഭയ്ക്കു ഭയം തീൻ-പാദം മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കുവാൻ
അഭ്യാസത്തിന്റെ സാഹായ്യ-മവശ്യം വേണമനപഥം.

69

റോഡയ്ക്കായ് വിധി നല്കുന്നതു-വെളിച്ചമിയലാ പകൽ,
ജ്വലയ്ക്കു വിശ്രമിച്ചിടാ-നിരുട്ടുജ്ജ്വാത രശ്മിയുട.

70

അശുഭഃഗമനത്രസ്ത-നഫസ്യുനം തമിസ്രയാം;
ശുഭാപ്തി കാത്തിരിപ്പോനോ-സൃഷ്ടനങ്ങളേതുരാവിലും.

71

മറയ്ക്കു ലാക്കിൽപ്പുഞ്ഞത്തൊ-മുന്നോട്ടേക്കു കത്തിക്കുകിൽ;
കൈകെട്ടിനിന്നാൽ നന്നീടും;-കാലംവന്നവഴിക്കു

72

[പോം.

അവർ കണ്ടു? ജയം നമ്മൾ-കെട്ടത്തനിമിഷം വരാം;
അല്ലെങ്കിലായുരസ്സത്തി-ലാകട്ടേ; ഹാനിയെന്തതിൽ?

73

തന്നത്താനുദ്ധിഷേണാം;-തന്നത്താ ^{ശ്ല} രതാഭമേ;
താൻതന്നയാജം തൻബന്ധു;-താൻതന്ന പരി

[പന്മിയും.

74

ഉത്സാഹം രിപുവാം മിത്ര-മാലസ്യാ മിത്രമാം രിപു;
വിദ്യ നഞ്ജയാചമമൃതം,-തുണ്ണിം ദീയുവമാം വിഷം.

75

ഉണ്ണെന്ഴുന്നറോജസ്സോ-ടുദ്യമിക്കുന്നവൻ പുമാൻ;
ശപസിക്കുന്ന ശവം മാത്രം-സപസ്തം കണ്ടു കിടപ്പവൻ.

76

സ്രഷ്ടാവുചെയ്തു തൻ കൃത്യം-ദേഹം നമ്മൾക്കു
[നല്കുവേ;
ഉരുളയ്ക്കുരുളയ്ക്കൂട്ടാ-നശരുന്നീല തൽകരം.

77

പെരരുഷം സേചനം ചെരയ്ക്ക-ഫലിക്കൂ ദൈവമാം ദ്രുമം;
ഒരച്ചുകൂക്കരക്കത്തി-ലോടുന്നീലൊരുവണിയും.

78

ദൈവത്തെക്കാത്തിരിക്കാതെ-തേടണം നാം സമുദ്യമം;
വേലചെയ്യാം നമു,ക്കീശൻ-വേണമെങ്കിൽ ഫലംതരും.

79

ഏതുഭാരം വഹിച്ചാൻ നാം-യ്തിക്കുന്നു യഥാത്ഥമായ്,
അബ്ഭാരത്തോടു താങ്ങിട്ടു-ധായിരം ദേവൻ,നമ്മളെ:

80

ഉഴുതിപ്പറത്താം വില്ലുങ്ങു,-ഒരുകുരുത്തോടുയന്നിടാം;
ഉത്സാഹിയൊരുനാൾ സപാമി-യുഴിക്കും ത്രിദിവത്തിനും.

5. ധനാജനപദ്ധതി.

81

നാലുണ്ടുപുരുഷാര്യങ്ങൾ-നമ്മൾക്കുജിച്ഛിതേണതാഃ;
 ആമേതന്നതത്താ-നാത്മം സവപ്രയോജനം.

82

ആർക്കുവേണെന്നുവെച്ചിടാ-മന്നവസ്രഗൃഹാദികൾ?
 അത്മം കൂടാതെ ജീവിപ്പു-നജൻ തിത്തീല മത്ത്യരേ.

83

അത്മവൃക്ഷം തഴയ്ക്കാനു-മത്മബീജം മുളയ്ക്കണം;
 ധമ്മകാമാജനം പിന്നെ-ലാഭമില്ലാത്തിലെങ്ങനെ?

84

വായുവിൽപ്പോയ് ലയിക്കുന്ന-വാക്കുമത്മം ഭജിക്കവേ,
 വർഷം നൂറു കഴിക്കേണ്ട-മനുഷ്യനതു വേണ്ടയോ?

85

പരോക്ഷമാകും നരകം-പ്രത്യേകം കണ്ടിടേണ്ട നാഃ;
 പ്രത്യക്ഷമതു വായിലേ-പാരിൽദ്രാരിദ്യരൂപമായ്?

86

പു വിരിച്ചു ധനാധ്യന്നം-ഭ്രമി രഥ്യയിലെങ്ങുമേ;
 മുടക്കിനില്ല നിസ്സ-നം-മുരനിരത്തിപ്പരോഗതി.

87

വനം ഗൃഹിതം വഹിക്ക-ബാഹ്യപ്രാണൻ സമീപൻ;
 കൃതാന്തൻ കൈവിളക്കിനക; ധൃശനോടുകൂടെ സൗരഹൃദം?

88

നിജിയൊന്നരുളുന്നുണ്ടു-സേവിക്കുന്നോർക്കു ഭൃത്യീ;
 അപക്വിലരം ദൃശ്യം-രദൃശ്യരംശർക്കുദേ.

ആശങ്കിടാങ്ങുളോരോന്നും - ചന്തമിടക്ക, യകിയെനൻ
അവയ്ക്കുണയ്കൂ കണ്ണീരാ-ലേതൾലാപദേഹികമാം ബലി.

“കൊടാതെ ഞാനായ്ത്തീരൊല്ലേ!-കൊടുത്തങ്ങായ്ഭവി
[കണേ!”
ദരിദ്രൻ ധനിയോടോതു - ‘ദേഹി’ക്കർമ്മിതാം ദ്രവം.

ഭൂതിയെന്തിന്നു മത്സ്യന്നു? - പുമാനായ്, തല പൊക്കുവാൻ;
കണ്ടവന്റെ പാടി കേൾപ്പോയ് - കൈമലർത്താതിരിക്ക
[വാൻ.

കമലേ! ഭവതിക്കേവൻ-കടാക്ഷാതിഥിയാകുവാൻ,
അശേഷജനജിഹ്വയ്ക്കു - മവൻ സർവ്വതൂണാനപിതൻ.

ഹിരണ്യഗർഭൻ വേധസ്സു;-ലക്ഷ്മീശൻ പുരുഷോത്തമൻ;
മേരുചാപൻ ശിവൻ; വാഴ്വു - മുത്തിത്രയവുമിങ്ങനേ.

വിത്തവാനെബ്ഭജിക്കാത്ത-വിദ്വാനേവൻ ധരിത്രി
[യിൽ?
സർവ്വജ്ഞനേയും കാണുമു നാ - ധനദോപാന്തസേവി

കപാലി തലയിൽത്താങ്ങും ഗർഭംഗ മത്സാകരത്വിനെ
തേടിപ്പോകുന്നു; ധനിതൻ-ദേവതൈശ്ചത്തിനും പ്രിയൻ.

നരണദിമ്യല്ലേതും-നരൻ തുല്യവപുർമൻ;
സ്വാമിയും ദാസനും മണിയിൽ-സ്വാപതേയപ്രകല്പിതൻ.

14

97

അധർമ്മമായ് ധനം ഭനടൊ, - ലുടക്കൊല്ലതനന്തമായ്;
തത്തപമീരണ്ടുചോർമ്മിപ്പാൻ - ധനം നിന്ദിച്ചു സത്തുകൾ.

98

അഴകുണ്ടാം ശരിഞ്ഞി - നാറ്റൊദൊ വൃത്തിനേർ ടും;
അന്തസ്സു വായ്ക്കും വശത്തി, - നന്മവാണെന്തലഭ്യമായ്?

99

ദൈവോപധന്തരാമാരും - ഭേദിത്തേദിക്കുഞ്ഞിടും;
കണ്ണീരു തനിയേ തോരും - കാശെണ്ണിപ്പെട്ടിപുട്ടിയാൽ.

100

തനിയേ വന്നു വീഴില്ല - ധനം നമ്മുടെ പാണിയിൽ;
വിലയായ് നല്കണം മെഴുതൻ - വേർപ്പുമുത്തുകൾ

[മേല്ക്കുമേൽ.

6. ധനോപഭോഗപദ്ധതി.

101

ധനിക്കു മാത്രമായുഴി - ചമയ്യാൻ വിധിയോർക്കിൽ
വളരെടുത്തുതക്കേന്ത - വരയും വായും വയറുമേകുവാൻ?

102

ധൃത്തിച്ചു തുലയ്ക്കാല്ലേ - ദുർല്ലഭം വിത്തസഞ്ചയം;
കറവപ്പുതുവിന്നേവൻ - കഴുത്തിൽക്കെത്തിവെച്ചിടും?

103

ഋണവാനാവതിൽബ്ദേദ - മിരിക്കാൻ പാളു കത്തിടാം;
അവന്നുതന്നാനില്ലേ ര - ണ്ണാമം വെയ്ക്കാത്ത പാണികൾ?

15

104

ചൊട്ടച്ചാൺനീണ്ട വന്ദിതം - ശ്ലോകൈര്യം ചെലു
[ത്തിടാം?
ആദിപ്രാണമാം മെയ്യി-ലാടയൈര്യം ചുറ്റിടാം ?

105

കിഴ് പോട്ടേക്കു പതിക്കാതെ-ശ്ലോകൈര്യം യത്തിടാം?
ഭായ്തൻ മേലലങ്കാര-ഭാരമൈര്യം കേറ്റിടാം ?

106

ആത്മഭോഗശിനാഡ്യം-മപാകമധികം ധനം ;
അഗ്നിശക്തനം നിർവാണ-മാവശ്യാതീതമിന്ധനം.

107

പിശുക്കു നല്ലതല്ലാക്കും,-ചേർത്തും ദീപാളിവെയ്ക്കും ;
മണ്ടറത്തും സുഖം പോരാ ; -രഥ്യതൻ മധ്യമേ ശുഭം.

108

മൃത്യു ചാടി തൃസിപ്പീല-മിതാഹാരന്റെ വിശ്രമം ;
വെടിയുനീല താമരക- മിതവ്യയനികേതനം.

109

മിതഭോഗശിനാഡ്യം വേണ്ടും-വിത്തം മാത്രം സുധോപമം ;
അപ്പരം വ്യക്തമായ് തെങ്ങി-മത്സരം കാകോളസന്നിഭം.

110

നിതാന്തം മേഘവും ഭീര്യം-നിദാനാശവു താത്തിയും
ഏകമത്സരനം തൻ-ഘൃതയത്തിൻ മധാമയം.

111

ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മുക്കുകൊള്ളും,-മിഷ്ടൻ മാറലരായിടും ;
ചോരൻ തുറക്കും ചെച്ചീടും ; -സുതനം പിതൃഘാതിയാം.

16

112

ചാടിപ്പറന്നു പാഞ്ഞീടും-താരാർമാതെന്ന തത്തയെ
തൃണചന്ദ്രത്തിനാൻ വേണം-കൂട്ടിലാക്കിയിണക്കുവാൻ.

113

മലക്കുറി, ബലപ്രീതി,-വാണിലെക്കൊണ്ടലിൻ നിഴൽ
യെഴുവനം ധനമീയഞ്ചു തെന്തുകാലം ഭൂജിച്ചിടാം?

114

ശൈത്യമത്തന്നു കൈ കാണാം;-രൂപമത്തന്നു ദൃഷ്ടം;
വിദ്യാമത്തന്നു ജിഹ്വയാഗ്രം;-ജാത്യന്ധൻ വിത്തഗർവ്വിതൻ.

115

ആക്കടുത്ത ഗദം നീങ്ങി-യവനാക്ഷി തെളിഞ്ഞിടാൻ
ദൈവം കനിഞ്ഞു ചെന്തേണം-ദാരിദ്ര്യംജനലേപനം.

116

കാരുണ്യംവാഴ്ച്ച, വീഴ്ത്തില്ല-കർമ്മനൊക്കെ നേരവും;
അതിന്റെ കണമോരോന്നും-വാവനൽകൃഷ്ടമെഴുകുകൊ.

117

പിശുക്കൻ രാവിലെണ്ണന്നു പെട്ടിയിൽപ്പെട്ട ചില്ലികൾ;
നക്ഷത്രാവൃത്തങ്ങളാം തങ്ക-നാണയങ്ങൾ ദരിദ്രനും.

118

പെട്ടിയിൽപ്പെട്ടിടും കാശാൽ-പ്പിശുക്കൻ ധനിയൊക്കിൽ
മേരുവാലതിലും ധന്യൻ-മേദിനീവാസി ഭഗ്ഗ്തൻ.

119

കാലധർമ്മത്തിൽ മത്സ്യന്നു-കാശൊന്നും കൂടെ വന്നിടാ;
വെറുംകൈയൊടവൻചെന്നു-പിണിഭേണം ചിതാഗ്നി
[യിൽ.

താൻ വിട്ടുപോയ സമ്പത്തു-സന്താനങ്ങൾ തുലയ്യുവേ
പരലോകത്തിൽ നിന്നശ്ര-പാഴിൽ വീഴ്ത്തുമിതംപചൻ.

7. ദാനപദ്ധതി.

അർത്ഥവാൻ അൻറയർത്തി-ലല്ലാംശത്തിന്നു താൻ [പതി;
ചെമ്മേ കാക്കുന്നു നിസ്സുപക്വായ്-ശേഷം, സ്വാസം കണക്കു
[വൻ.

നല്ല കാലത്തിലർത്ഥം നാം-നല്കിയാൽ നഷ്ടമെന്തതിൽ?
ദൃഷ്ടാലമാകിലോ പിന്നെ-ഉച്ചാദിക്കേ, ഞ്ഞു നല്കുവാൻ.

താൻ പണിപ്പെട്ടു നേടീട്ടും-തനിക്കുനന്നുഭോഗ്യമായ്,
അന്യർക്കുതകായുള്ളൊ-രർത്ഥംകൊണ്ടുക്കു താൻ ഫലം?

നിധി കാക്കുന്ന ഭൂതങ്ങൾ,-ഖജനാവിൻറ ഗാട്ടുകാർ,
കേടാചെയ്യാരൂപങ്ങൾ,-കൃപണന്മാർ നരാധമർ.

ഉടഞ്ഞുപോകും മറുക്കൊ-രുണ്ടികക്കടയൊക്കെയും;
നീങ്ങാൻ വഹിക്കും നിക്ഷേപം-നിസ്സുപൻറ കരസമ്പുടം.

വേർപെട്ടുതന്നെ പോകേണം-വിത്തമെപ്പൊഴുതെങ്കിലും;
നഷ്ടമെന്തതു നാം പിന്നെ-നന്മട്ടിൽച്ചെല്ലുവാക്കിയാൽ?

18

127

പാത്രത്തെ നോക്കിത്താൻ വേണം-പ്രതിപാദിക്കുവാൻ
[ധനം;
അഭോഗനല്ല നലേകുണ്ട-താതുരന്നുള്ളൊരേഷധം.

128

ക്ഷുത്തു മുന്നോട്ടു പായിപ്പു-ലജ്ജ പിന്നോട്ടു, മങ്ങനെ
നടുക്കുക്കിടന്നോ! നരകിക്കുന്നു ഭഗ്ഗ്തൻ.

129

‘ദേഹി’യെന്നോതിട്ടെന്നോൻ-ദൈന്യഭുഖംധരിക്കുകിൽ
ഘൃത്തുള്ളോർ—വിത്തമോ സാരം?—ഏകം പ്രാണങ്ങൾ
[കൂടിയും.

130

‘ദേഹി’യാം വാക്കൊടൊന്നിച്ചു-ദീനനായിർവെളിക്ക
[പോം;
കണ്ണും വഴി തിരിച്ചെത്തും-കാശിൻറയൊലി കേൾക്ക
[കിൽ.

131

സ്വയമുത്തമനേകുന്നു;-ചോദിച്ചേകുന്നു മധ്യമൻ;
ചോദിച്ചീടിലുമേകാത്തോൻ-ക്ഷുഭൻ മനുജഗർഭമേ.

132

നമസ്കാരം! നിനക്കുൻറ-നാവേ! കാലകരണിൽ നീ
നരകോൽഘാടനത്തിന്നു-നാസ്തികബ്ധിക നലേകാലാ.

133

താൻ, തൻകടുബം, ബന്ധുക്കൾ,-സഖാക്കു, ഉന്നയായി
[കൾ,
ഇവർപോയ് ബാക്കിവിത്ത-മിരപ്പോക്കെത്തു നലേകി
[യാൽ?

134

ഉച്ചപ്പട്ടിണി വായ്പോനൊ-അരുളച്ചോര നൽകുവാൻ
മേരുവാകുന്നമോ മർത്യൻ?-വിത്തംപോലെ വിസർജനം.

19

135

ധീമന്നു വശമാം ലക്ഷ്മി;-ശൂന്നു വശമാം ജയം;
ജ്ഞാനിക്കു വശമാം മോക്ഷം;-ത്യാഗിക്കു വശമാം പുകരം.

136

കോഴിക്കും മല്ലുതട്ടീടാം;-കുരുവിടും പരിച്ചീടാം;
അന്യന്നു ധനമാരേക-മവൻ ശൂര,നവൻ ബുധൻ.

137

തരക്കേടുകളെന്തെല്ലാം-ഭാതാവിൽക്കൂടികൊറംകിലും
ഭാനാബുവിൻ പ്രവാഹത്തിൽ-ത്തനിയേ മാഞ്ഞുപോ

138

[യിടം.

ഭാതാവിൻ മുന്നിൽ വീഴുന്ന-ഭരിഭുന്റെ മുദശ്രവാൽ
കുളിർന്നു തപിക്കുന്ന-കുണ്ടിനിക്കു ഹൃദന്തരം.

139

സർവ്വവും സന്യജിച്ചു-ചാകും ലുബ്ധൻ ബഹുപ്രഭൻ;
വാണിലും ചെന്നതോടൊത്തു-വാഴും ത്യാഗി മിതംപചൻ.

140

പ്രഥമ ഭാനത്തിനാൽ നേടീ-പയ്യും കല്ലും മരങ്ങളും;
ഭാതാവിനത്രേ മാന്യത്വം;-ഭാനം ചെയ്യുക! ചെയ്യുക!!

8. വിദ്യാപദ്ധതി.

141

വിത്തമെന്നിന്നു മത്സ്യന്നു-വിദ്യ കൈവശമാകുകിൽ?
വെണ്ണയുണ്ടെങ്കിൽ നരനെയ്-വേറിട്ടു കുരുതേണമോ?

142

വിദ്യ വിട്ടുനടന്നാമോ-വിശ്വാസഭരയിൽ വാഴുവാൻ?
ആയുധം കയ്യിലേറാത്തോ-നടക്കാത്തതെങ്ങനേ?

143

വിദ്യയാം പ്രാണനേവനം-വേർപെട്ടു നില്ക്കൊള്ളു മോ
സമ്പത്തും മറ്റുമവനം-ശവം ചാത്തിന മാലകൾ.

144

അജ്ഞനായ് ജീവിതംചോക്കോ-നാക്ക് ധാർഷ്ട്യമുദിച്ചിടും;
വാലും കൊമ്പും വെടിത്തൂങ്ങു-മഹിഷംതന്നെയപ്പമാൻ.

145

കാണേണ്ടതൊന്നും കണ്ടിടാ;-കേൾക്കേണ്ടുന്നതു കേട്ടിടാ;
ഓതേണ്ടതോതിടാ; മേവു-മജ്ഞനന്വൈധ്യമുകനായ്.

146

മേനിയെത്രതടിച്ചുശല്യം-വിദ്യാമീനൻ വെറുംതൂണും;
മറി,ച്ചതു ചടച്ചുലും-മനീഷിയമുരുകാൽനൻ.

147

മുണിയും ചരലും കല്ലു;-മത്സ്യർ വിജ്ഞാനമജ്ഞനും;
ഔജ്വല്യത്തിൽ പ്രഭാവത്താ-ലറിവു വേർതിരിച്ചു നാം.

148

പറകുണ്ണു തുറപ്പിച്ചു-പലർവേളയിലംശമാൻ;
ഭരകുണ്ണു തുറപ്പിക്കാ-നാശാൽ ബാല്യത്തിലെത്തണം.

149

അന്നമേകുന്നവൻ മോദ-മപ്പോൾ മാത്രമണച്ചിടും;
ആജീവനാത്മാനന്ദം-മഞ്ജുലം വിദ്യതലംകവോൻ.

21

150

കൊണ്ടുപോകില്ല ചോരന്മാർ;-കൊടുക്കുന്തോരമേറിടും;
മേന്മ നൽകും മരിച്ചാലും;-വിദ്യതന്നെ മഹാധനം.

151

അമ്മയ്ക്കൊപ്പം വളർത്തിട,-മച്ഛന്നൊപ്പം ധീരം തരും;
വേളിക്കൊപ്പം സുഖിപ്പിക്കും; വിദ്യ സർവ്വാത്മസാധകം.

152

തൻവീട്ടിലജ്ഞാനം പൂജ്യൻ;-തൻനാട്ടിലചൊല്ലുവോൻ;
വിദ്യാസമ്പന്നനാരാധ്യൻ-വിശ്വപത്നികലശേഷവും.

153

പഠിക്കണം നാമോരോന്നും-ഘോഷ്യംതൊട്ടു നിരന്തരം;
പഠിത്തം മതിയാക്കീടാം പ്രാണൻ മേനി വിട്ടുനന്നാൾ.

154

പിശുക്കാൽപ്പിഴകും ലക്ഷ്മി;-പേർത്തും ഗവാൽ സമുന്നതി;
അനഭ്യാസത്തിനാൽ വിദ്യ;-യമഷ്ടതാൽ വിവേകവും.

155

ബാലൻതൻ വിദ്യയാലൊറ്റം-ബുദ്ധനത്തിന്നിരുട്ടുപോം;
ബാലതൻ വിദ്യയാൽ വാത്സ്യം-പ്രകാശം പലവീട്ടിലും.

156

വൈരമില്ലാകരം തോരും;-മെഴുക്കുകിടം ശുക്തിയേതിലും;
ചന്ദനം കാനനം നീളെ;-സ്സംഖ്യാവാണേതു ദിക്കിലും.

157

വിദ്യതന്നെ പരം നേത്രം;-ബുദ്ധിതന്നെ പരം ധനം;
വിദ്യതന്നെ പരം പത്നം;-ശരണമേതന്നെ പരം സുഖം.

158

വിശേഷബുദ്ധിയെന്തിന്നു-വിരിഞ്ചൻ മന്ത്യാനേകിനാൻ?
വിദ്യയാൽ ജ്ഞാനമാജ്ജിപ്പാൻ; ജ്ഞാനത്താൽ മുക്തി
[നേടുവാൻ.

159

അനന്തം വിദ്യയാം സിന്ധു-വായുസ്സത്യന്തഭങ്ഗം;
പാർത്തിലേത്തണം താനും-പ്രാപിപ്പാൻ പരമം പദം.

160

അപവർഗ്ഗമിത്തിരീകം-മാവോളം സേവ ചെയ്യിടാം;
കൈമട്ടിസ്സമുദ്രത്തി-ലോടിക്കാം കപ്പലെപ്പൊഴും.

9. പുസ്തകപദ്ധതി.

161

പണ്ടുള്ള പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠർ-പരലോകം ഗമിക്കിലും
പുസ്തകകൃതി പുണ്ടിന്നും-ഭൂഷിപ്പിക്കുന്നു ഭൂതലം.

162

കാലം കബളമാക്കീട്ടും-കനിഞ്ഞു രഹുവീരനെ
വാല്മീകിയിന്നും വാഴിപ്പൂ-മഹാരാജാധിരാജനായ്.

163

രൈററയുപകർത്താവാ-രൂഴിക്കെന്നുചെയ്യുവാൻ
ലേശവും സംശയം വേണ്ട;-ലിപികണ്ടുപിടിച്ചുവൻ.

164

വെളുത്ത കടലാസോടു-കറുത്ത മഷി ചേരുവേ
പാരിടത്തിന്നു വന്നല്ലോ-ഭാഗധേയം സമസ്തവും.

165

മരങ്ങളുഷ്യതാൻ നില്പം-വാനിൽക്കാമിതമേകവാൻ;
സംഖ്യയറുഴിമേൽക്കാണും-സൽഗ്രന്ഥാമശാഖികരം.

166

മറയ്യില പയോദങ്ങൾ;-വായ്ക്കാവില വിധുത്തുടൻ;
ഇജ്ജോതിസ്സുകളാകല്പം-വിദ്യോതിക്കുന്നു രാപ്പകൽ.

167

പേത്തും ശ്രുങ്ഗാരചാരുതപം-ബീഭത്സത്തിനുമേകവാൻ
കല്പശീസസസിലന്മാർ,-കൈപ്പും മധുരമാക്കുവാൻ.

168

ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കു കത്തൊന്നും-കേറിയാൽ വാഴ് കഴായി നാം,
ആനന്ത്യത്തിൻ മടിത്തട്ടി-ലാനന്ദത്തിൻ തലോലിൽ.

169

നമ്മൾതൻ ഹൃദയം വിട്ടു-നാമങ്ങത്തുകിലോടിടും
ഷഡ്ഗുണസുതരോടൊത്തു-തന്ദ്രീജാഡ്യവധുധവർ.

170

ബലനജ്ഞൻ തുടങ്ങിട്ടു-കാണും ലോകത്തിലൊട്ടുപേർ;
വരിഷ്ണുണർമാത്രംതാൻ-വായ്പു പുസ്തകശാലയിൽ.

171

കാലത്തിൻ കൈമുറം പാറി-ക്കുളഞ്ഞുപരിശോക്കയും
തന്നിരിക്കുന്നു നമ്മൾക്കി-ശാന്ത്യം സയാങ്ഗചോഷകം.

172

ഓടിച്ചുമാത്രം വായിച്ചു-ലങ്കിൽത്തങ്ങിലൊരണ്ണവും,
എന്നും പിഴുതുനട്ടീടി-ലേതു വങ്കി തഴച്ചിടും?

24

173

ഗന്ധതല്പജമോരോന്നം-ക്ലേന്ദിച്ചു വശമാക്കണം;
കണ്ടീല കടലിൻ താഴ്വ-ഘനമാൻ; കണ്ടു മന്ദരം.

174

പൃശിയൽച്ചിതരം കാശാൽ-പുസ്തകം വാങ്ങിനോക്കിയാൽ.
കലാശാല നമുക്കൊന്നം-കൈക്കലാമവിളംബിതം.

175

ഓരോപ്പുസ്തകം കൈയി-ലോമനിപ്പതിനുള്ളവൻ
ഏതു സമ്രാട്ടിനെക്കാള-മെന്നാളും ഭാഗ്യമാൻവൻ.

176

വിജ്ഞാവാദപാശ്ചായർ,-വിനോദിപ്പാൻ സുഹൃത്തുക
അന്തഃകരണബന്ധുക്ക-ളാത്മാത്മാവേദനപ്രിയർ; [രം;

177

വിളിച്ചാൽപ്പാട്ടിൽവന്നീടും;-വേണ്ടെന്നാൽ; ദൂരനിന്നി
ചോദ്യത്തിന്നുത്തരം മാത്രം-ചൊല്ലാ സുഗ്രതരീതിയിൽ. [ടം;

178

(യുഗകം)

വിശങ്കമിവർ നല്കുന്ന-വിമാനങ്ങളിലേറിയാൽ
പായാം യഥേച്ഛം നമ്മൾ-പതിന്നാലുലകത്തിലും.

179

തെല്ലൊന്നു വേഴ്ചയായാലി-ഭിദ്യമന്ദഗളവിഗ്രഹർ
സ്മൃതിസമ്മതിൽ വാഴുന്ന-സിലി രാപ്പകലേകവൻ.

180

ഇവരെസ്സേവ്ചെയ്യാം നാ,-മിവർതൻ; വാങ്ങുകേട്ടിടം;
ഇവർ കാട്ടു വഴിക്കൊത്താ-മിശസന്നിധിയിൽ ക്രമാൽ.

10. സത്യപദ്ധതി

181

മനസ്സിലും നാം യാഥാർത്ഥ്യം-വാക്കിലും വദനത്തിലും
പ്രവൃത്തിയിലുമെന്നാളും-പരിപാലിച്ചിടേണ്ടവർ.

182

അർത്ഥങ്ങൾക്കൊക്കെയും സത്യ-മഗ്രസ്ഥാനത്തിൽ നില്ക്കു
പണ്ടേ മുതൽക്കിന്നേകീ-പരമാർത്ഥവ്യ പണ്ഡിതർ.
[യാൽ

183

നേരേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിടും-നേരും പകഴിയും സമം:
വളവും പളവും ചേരും-വ്യാളവും വ്യാജവും സമം.

184

ഉജ്ജ്വലവിധമാത്ര-മോതിയാലതു സത്യമാം ;
പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും മരും-പുനസ്സുഷ്ടി കൂടേ ഭൂഷണം.

185

അനന്തനല്ല താങ്ങുന്ന-താദികളുപമുത്തിയും ;
സത്യദേവത താങ്ങുന്ന-താണുചോകാതെ ഭൂമിയെ.

186

സഞ്ചരിപ്പു ജഗൽപ്രാണൻ ; തപിപ്പു ലോകബന്ധവൻ ;
തണ്ണീർപൊഴിപ്പു പജ്ജന്യൻ:-സത്യദാസൻ മഖാശനൻ.

187

സ്വാഗരം മന്നിൽ നില്ക്കുന്ന-സത്യം കല്പിച്ച രേഖയിൽ ;
താരങ്ങൾ വാനിൽത്തുങ്ങുന്ന-സത്യം തുഷ്ണിനരീതിയിൽ.

26

188

വാദനൈതന്മാരുപോലോതി-വാഴ്വു പക്ഷിമൃഗാദികൾ;
വിശ്വപന്തെക്കുമെല്ലിപ്പിപ്പു-വിവിധോക്തിയന്തൻ നരൻ.

189

അകമു സാക്ഷിയായ് നിത്യ-മന്തരാത്മാവിരിക്കവേ
അറിയില്ലെന്നുതന്നോത്താ-കുസത്യം ചൊല്ലിനിന്നിടാം ?

190

ദിജിഹ്വപാകൃതിയിൽപ്പോലും-ദൈവം തീർത്തില മന്ത്യരേ;
അനന്തജിഹ്വപായാലും-മസത്യോക്തി സുദൃഷ്ടരം.

191

ആദായകരമായാലും-മസത്യത്തെ വെറുക്കണം;
ആദൃശ്യവൃത്തിനാണത്താലും-മകരോണം പിശാചിനെ.

192

വാണി—സത്യസ്ഥയാം ദേവി—വാണിടും രസനാഞ്ചലം
അസത്യമോതിയാൽ, ക്ഷേപമു-മമൃതാംശു വമിക്കണം.

193

ത്യാഗമില്ലാത്തതാം ഭൂതി;-കാന്തനില്ലാത്ത കാമിനി;
ശമമില്ലാത്തതാം വിദ്യ;-സത്യമില്ലാത്ത ഭാരതി.

194

സത്യം നൽകുന്ന ദിക്ഷാനം-സത്തുകൾക്കുതമോത്തമം;
അസത്യമേകം സാമ്രാജ്യ-മമേധ്യമധമാധരം.

195

സർവ്വലോകിൽനിന്നും നാം-സത്യത്തെത്താൻ കൊതി
അതന്യർ നമ്മിൽനിന്നും തെ-ല്ലാരിച്ചാൽ കുറമെന്ത
[കവേ
[തിൽ?

196

സർവ്വപ്രവൃത്തി വെടിഞ്ഞാലും-സത്യത്തെ വെടിയായ്കയാൽ
ഹരിച്ചു വാസവസ്വപാതം-ഹരിശ്ചന്ദ്രനാഥൻ;മഹാൻ.

197

മഹി സർവ്വംസഹായ്കില്ല-മരദാഹങ്ങളാൽ കൃമം;
അയോ! ദണ്ഡഹനദ്രേവി-കുളികോക്തിപരൻ നരൻ.

198

അന്യന്റെ വിത്തം തല്ലുകുടി;-യദ്രേവിയെ മനസ്സിനാൽ
ആശിച്ചാൽകൂടിയും പാപം;-ഹരിച്ചാൽച്ചൊല്ലിടേണ

199

ശീലിപ്പു നല്ലോർ ഭാഷിപ്പാൻ-ശിലാഭവേയ്കു തുല്യമായ്";
വരം പുമാനസുത്യാഗം;-വർജ്യം വാഗ്ദത്തലഭ്ഠനം.

200

ഋജുവാം പാതക്കാൻ ശീശ്ര-മീശോപാന്തമണച്ചിടും;
മായതൻ കൂട്ട കൈവിട്ടാൽ-മാനവൻ ജ്ഞാനിയായിടും.

11. വചനപദ്ധതി

201

സത്യംചൊല്ലാം, പ്രിയം നമ്മൾ;-സത്യംചൊല്ലുത
അസത്യം പ്രിയവും ചൊല്ലാം-ല്ലതത്രേ ധർമ്മശാസനം. [പ്രിയം;

202

സത്യം നാമെന്തിനോതേണം?-സർവ്വഭൂതഹിതത്തിനായ്";
പരദോഷഹർഷം സത്യം-ഭാഷിച്ചാലതു പാതകം.

28

203

മിതമായ്, മുദ്രവായ്, സത്തായ്, -ഛിതമായ്, പ്രീതിയേതു
[വായ്,
കേരളോപാഷ്ഠ മധുരിയ്ക്കുന്ന-ഗീരോത്തന്ന മനീഷികരം.

204

ഉമിനീരിൻ മലത്തോടീ-യുഴിപുകും സരസപതി
സ്തിതാമൃതത്തിൽ മുങ്ങാഞ്ഞായ്-തൈല്യം സംശുദ്ധയാക

205

[മോ?

ആർദ്രയായ് വിലസും ജിഹ്വ-യതിന്നനുരൂപമായ്
പാശ്ചാത്യശുഷ്കമാം വാക്യം-പ്രസവിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

206

നല്ല നാവികൽനിന്നു-‘മില്ല’പോലും രസോത്തരം;
ഒല്ലാത്ത നാക്കു തുല്യനോ-രൂഴിയും പൂഴിയും സമം.

207

നല്ലവാക്കുരചെയ്യാൻ-നാവുവിട്ടൊരുക്കിക്കീടും
വാണീലകുളികളൊന്നിച്ചു-വാഴുന്നീല ധരിത്രീയിൽ.

208

പാവതൻ മെയ്യിലും ചാർത്താ-പണ്ടവും പട്ടുവസ്രവും;
മത്സ്യന്നു നാവിൽ മിന്നുന്ന-വാണിയൊമണിതാനണി.

209

തണ്ണീരൊരല്ലം നല്കീടാം, -മണലത്തൊട്ടിരുത്തിടാം,
നല്ലവക്കൊന്നു രച്ചീടാം, -നമ്മൾക്കൊമൊടുമെല്ലൊഴും.

210

ആക്കില്ല ഭാവനാവസ്യ, -മാക്കില്ലാശയസന്തതി?
അതെല്ലാം വാഗ്മിയല്ലാത്തോ-നലസും ഗർഭമല്ലയോ?

29

211

ഉതമപ്പിറവി വന്നീട;-മുണ്ടാക്കും വാഗ്‌യന്ത്രപ്രസംഗം;
വരൊല്ലാക്കും സദസ്സികൽ-വാക്‌സ്തംഭം മറുരീതിയിൽ.

212

കുറിച്ചോലെയിരിക്കുന്ന-ഗോഷ്ടിയിങ്കൽക്കുബേരനം;
എടുത്തമാനമാടുന്ന-യഥേഷ്ടം വാഗ്‌മി സത്യമെ.

213

ആകർഷകം താൻ മധുര-മർമ്മമില്ലാത്ത ശബ്ദവും;
വീണാകപണത്തിലെത്തുള്ളു-വിചാരസഹമരം രസം?

214

നിറമല്ലനരഞ്ജിക്കാൻ-സപരമാകുന്നു കാരണം;
കുറഞ്ഞ കയ്യിൽ-നമ്മൾക്കു-ഗാനത്താൽ രമ്യമേററവും.

215

മണ്ഡുകമൊന്നും കട്ടീല;-മൈന തന്നീല; പിന്നെയോ
വാക്കാലൊന്നു വെറുപ്പിപ്പു-മരൊന്നുസവമേകവേ.

216

വരൊന്നും കൈക്കലാവില്ല-വദമുടിപ്പിച്ചു തെങ്ങിയാൽ;
പാടുന്ന് യാചകനെന്നും-ചുരുട്ടി-ഭിക്ഷാനപുണ്ണമം.

217

കടിക്കുന്നോരു പാവനം-കരയുന്നോരു കുഞ്ഞിനും
സന്തോഷം മാനസത്തിങ്കൽ-സന്തപനത്താൽ വരുത്തി
[350]

218

അപ്പൂസ് ഫടികചത്രത്തിൽ-മലരപ്പയം കൈപ്പതെങ്കിലും
അല്ലം. തേൻ ചേർത്തു നല്ലീടി-ലാസുപദിക്കുമതാത്തുരൻ;

30

219

കാലശതിനാലുണങ്ങിടും-കണകൊണ്ടുളവാം ക്ഷതം;
ആജീവനാന്തം നിന്നീടു-മാർദ്ദമായ് വാഗ്വിഷ്ണുണം.

220

ഓതുനു സാമം നീതിജ്ഞ-മൊന്നാമതെയുപായമായ് ;
സാമഗന്മാർക്കു നൽകുന്നതു- സർവ്വങ്ങളുമീശപരൻ.

12. സമയപദ്ധതി

221

വിധി മത്ത്യർക്കു നൽകുന്ന-വിവിധാനുഗ്രഹങ്ങളിൽ
അതിമാത്രം വിലപ്പെട്ട-തായുഷ്ണാലമസംശയം.

222

അന്തമുണ്ടതിനെനുള്ള-താർക്കും ബോധ്യമനാരതം ;
അതെപ്പോളെന്നുമാത്രം താ-നറിവീലാരുമേതുമേ.

223

ഏവ് നീണ്ടാലുമിജ്ജന്മ-മെത്രനാളേക്കു നീണ്ടിടും?
ആർക്കു നൂററാണ്ടു ജീവിക്കാ-മരോഗദൃഡഗാത്രനായ്?

224

പാതിപോം വിശ്രമത്തിങ്കൽ;-പ്പാതിപിന്നെയുമുള്ളതിൽ
ബാല്യവാർദ്ധക്യരോഗങ്ങൾ-ഓഗത്തിന്നവകാശികൾ.

225

ശേഷിച്ചു സമയംകൊണ്ടു-ശേഷിക്കൊത്തഭിത്തിയിൽ
ധർമ്മാർത്ഥകാമമോക്ഷങ്ങൾ-സാധിക്കേണ്ടവർ മാനവർ.

226

ആയുരാരോഗ്യഭാഗ്യങ്ങൾ-ഉടുത്ത നിമിഷത്തിലും
പാലിക്കുവാൻ നമുക്കുവൻ-പ്രതിഭൂവായി നിന്നിടും?

227

സ്നേഹിപ്പാൻ മാത്രമേകുന്ന-ദൈവം മത്സ്യം ജീവിതം;
ദേഷിപ്പാൻ കൂടിയില്ലല്ലോ-ദീർഘതപമതിനേതുമേ.

228

ചെലവാക്കാൻ മടിച്ചു നാം-ജീവിതാത്ഥം യഥാർഥമായ്,
കവച്ചുയ്ക്കു തരം പാത്തു-കാലൻ പാതയിൽ നില്ക്കുവേ.

329

കൃതകൃത്യനൊരാളന്യൻ-ക്രിധാമാത്രപരായണൻ;—
സമവർത്തിക്കു തെല്ലില്ലി-ത്താരതമ്യവിവേചനം.

230

ശരീരമാം ഘടനയിങ്കൽ-ത്തങ്ങിടും സ്വപ്നജീവനം,
പായുന്ന ദിനരാത്രങ്ങൾ-പാനംചെയ്യുന്നു നിത്യവും.

231

സമയത്തിന്റെ മൂല്യത്തിൻ-സാക്ഷാദുപാധരിക്കുവാൻ
കണ്ഠസ്ഥപ്രാണനായോന്റെ-കണ്ണിർകണ്ണാടി നോക്കണം.

232

വേലയ്ക്കു വേണ്ടതാം കാലം-വിനോദം കൈക്കലാക്കുകിൽ
ഓദനത്തിൻ പദത്തിങ്ക-ലുപദേശം കടക്കയായ്.

233

“ഇത്രയ്ക്കു നീട്ടി ഞങ്ങൾക്കൊ-ന്നേകുവാൻ ജീവിതം
[ഭവാൻ?”
എന്നു ചർച്ചിപ്പു ദൈവത്തെ-യെന്നാളും വൃത്ഥ്ജീവിതം.

234

അന്നന്നു മന്നിൽ വന്നെത്തു-മഹസ്സാമതിമിഷ്ഠ നാം
 അയ്യോ! പുജനടത്തുന്ന-തതിൻ ചിത്രവധത്തിനാൽ!

235

മരദുജ്ജാഷ്ഠ മുഖവട്ട-മണിക്രൂരകളെന്നിയേ
 ധാതാവു നല്കീലെന്നാളാ-ശങ്കരാഭ്യർക്കു കൂടിയും.

236

“ഇന്നെത്തു സുകൃതംചെയ്യേ-നിന്നെത്തരിവു നേടീനേൻ?
 ഇന്നെത്തു പൊന്നേൻ മന്നോട്ടേ-കിന്നലത്തേതിൽനിന്നു
 [ത്താൻ”?

237

ചോദിക്കണം നാം രാവായാൽ-ജ്ഞാദ്യമാത്മാവൊടിത്തരം;
 പ്രതിക്രമോത്തരം കേട്ടാൽ-ചശ്ചാത്താപാശ്ര വാക്കണം;

238

അടുത്തനാളിലാത്മാവി-ന്നാശക്രമ്യത്തെ നേടുവാൻ
 ശപഥം ചെയ്യണം; പിന്നെ-ഗ്ലാനന്മാരായുരങ്ങണം.
 (സന്ദാനിതകം)

239

ഭൂതം വീഴട്ടെ ഭൂതത്തിൽ;-ഭാവി തങ്ങളെ ഭാവിയിൽ;
 വരം തരട്ടെ നമ്മൾക്കു-വർത്തമാനം പുരസ്ഥിതം.

240

നാളെച്ചെയ്യേണ്ട കൃത്യങ്ങൾ-നാമിന്നെ ചെയ്തതീർക്കുതിൽ
 ചരിതാർത്ഥൻ നമുക്കെന്നും-ശ്രാദ്ധദേവൻ പ്രിയായിമി.

I3. ക്ഷമാപലതി.

241

ആശിച്ചതു ലഭിക്കാത്തോ-നരിശത്തിനധീനനാം;
കാരണത്തെ നരിപ്പിച്ചാൽ-കാര്യംതാനേ നരിച്ചുപാം.

242

അശക്തനാഖലം ക്ഷാന്തി; ശക്തനാരു വിഭൂഷണാ;
തെറ്റുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കേണാ; തൊറിലെങ്കിൽ
[ക്ഷമിച്ചിടാം.

243

അവിധേയനോടാകുണ്ടാ-മരിശത്താൽ പ്രയാജനാ?
വിധേയനോടുജ്ജരിശം-വിഭൂവിനാ വിളങ്ങുമോ?

244

ദാരിദ്ര്യബാധിതൻ ത്യാഗി;-തരുണൻ വിജിതേന്ദ്രിയൻ;
ഖലവാൻ ക്ഷാന്തൻ:-ഈ മൂന്നു-പേരും വാഴ്ത്തപ്പെടേണ
[വർ.

245

ക്ഷമയാം ചട്ടപുണ്ടാനു-ജയിക്കാമേതുലോകവും;
തണ്ണീരിൽ വീഴും തീക്കൊള്ളി-തണുത്തേ മതിയായിട്ടു.

246

കോമരത്തുള്ളൽ തുള്ളാല്ലെ-കോപബാധയ്ക്കൊത്തനനം;
ദർശിക്കുവാൻ ചിറിക്കുന്ന-ദേഹംയാസമതിൻ ഫലം.

247

ക്രോധം കോപത്തെ വെണ്ണിടാ;-ക്രൂരിരുട്ടിരുൾ മാറിടാ;
ക്ഷാന്തിയാലരിശം നീങ്ങും;-തമസ്സുവിളിയാൽക്കെടും.

84

248

സ്വാധീനമാം പുണ്യതീർത്ഥം,-ധനം വേണ്ടാത്തതാംകൂടും,
ശ്രേയോരൂപസ്യാ താൻ-ക്ഷമാശീലം ശുഭോപമാം.

249

എത്രയോ സുന്ദരം നമ്മൾ-കീഴൻ നൽകിയൊരാനനം;
അരിശംകൊണ്ടു വൈരപ്യ-മതിനെന്തിനണ്യപനാം?

250

ദേഷ്ടവ്യം ശീതനൽക്കണ്ണാ-നീണ്ടനാക്കമലച്ഛയം
കാട്ടിലെടങ്ങാ കിടക്കേണ്ട-കടുവായ്ക്കേകി നാനുഖൻ.

251

പിണി യാതൊന്നുമില്ലാതെ-പിച്ചും പേയും പലയിടും;
മദ്യമുജ്ജിതംകടക്കാതെ-മത്താടും കോപഖാധിതൻ.

252

കൊള്ളിവയ്ക്കും ഗൃഹത്തിന്നും;-കൂട്ടക്കൊല നടത്തിടും;
അതമഘോഷിയുമായ് തീര-ചരിശംപൂണ്ട പാതകി.

253

ഇടിയും മിന്നലും മുഞ്ഞി-യിരുണ്ട മുക്തിലാന്നിടും;
കാലം തെല്ലു കഴിഞ്ഞീടിൽ-കണ്ണീർ തുകമനല്ലുമായ്.

254

കോപിക്കൊലാ നാമാരോടും;-കോപിക്കാൻ തീർച്ചയാക്ക
[കിൽ
കോപത്തോടൊട്ടേയക്കോപം;-ഘോരാരാതിയതല്ലയോ?

255

വിശുദ്ധമീ മനുഷ്ഠേത്രം-വിവേകത്തിൻ പ്രതിഷ്ഠയാൽ;
ഇതരപ്പിശാചഴിഞ്ഞാടാ-നിതാർ പാഴ്ക്കളമാക്കിടും?

256

മാറിടത്തിൽ ശ്ലവിട്ടീട്ടം-മാധവൻ ക്ഷാന്തനാകയാൽ
പുരുഷോത്തമനെനോതി-പുജിച്ചഭൂവനെബ് ഭൂമ.

257

ക്ഷമാഭേദവതയെക്കാണിൻ-ജഗൽപുണ്യപതാകയെ;
പാഞ്ഞത്തുമരിശപ്പാമ്പിൻ-പത്തിതാ ^{ശ്ല} വിഭൂതിയെ.

258

കുനിവിൻനീരുനീട്ടം-കൺകൊണ്ടു ശിയെനോക്കുവോൾ;
പുഞ്ചിരിപ്പുണ്ഡരീകപ്പു-പരോഭൂവിൽ വിരിക്കുവോൾ;

259

മെഴുർഖ്യമാശ്രോശനം ചെയ്യാൽ-മെഴുനവൃത്തി ഭജിക്കു
[വോൾ;
വികാരക്കെടുതീക്കുളം-വിറകാക്കാതെ വാഴുവോൾ;

260

പ്രസന്നയായ്, മധുരയായ്,-പ്രേരഡയായ്, പ്പരിശുദ്ധ
[യായ്,
മേവമിഭൂവിയെശ്രോപ്പാം-മേന്മെൽപ്പാപം ശമിക്കുവാൻ.
(സന്ദാനിതകം)

14. സന്തുഷ്ടിപദ്ധതി.

261

തനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടുള്ളിൽ-സന്തോഷമിയലുന്നവൻ
സുരക്ഷം ലഭ്യമല്ലാത്ത-സുധ നിത്യമശിക്കുവോൻ.

262

വരാൻ വിളിച്ചിട്ടല്ലല്ലോ-വരുന്നതഴൽ; ആ വിധം
വരും വരുമ്പോൾ സുഖവും;-മധുത്തിൽ ദൈന്യമെന്തി
[നോ?

36

263

സാധിക്കുന്നതു സാധിക്കും-സത്യക്കുമല്ലമത്തിനാൽ;
പ്രാണൻ കളവതെന്തിനായ്-പ്രാപ്യമല്ലാത്തതിന്നു നാം?

264

സത്തുഷ്ടവൃദയന്മാർ-സന്ധത്തുണ്ടെവിടത്തിലും;
ചെറുപ്പിട്ടു നടപ്പോർ-ഭിക്ഷെല്ലാം തോൽ വിരിച്ചതാം.

265

ദുഃഖമാർക്കും കൊടാരതേയും-ദൃഷ്ടനെക്കുറുപ്പിടാതെയും,
സന്മാർഗ്ഗം വെട്ടിയാതേയും,-സാധിക്കും തരിയും ഗിരി.

266

കാറ്റിനാൽപ്പാമ്പു ജീവിപ്പു;-കാട്ടാന ചെറുപുല്ലിനാൽ;
തപോധനൻ കിഴങ്ങാലും;-സത്തുഷ്ടിക്കാർക്കുതാൻ പണി?

267

ആരലോകങ്ങൾ മീതേയും-മാറിനോടൊന്നു താഴെയും
ചമച്ചു ഭൂമിയോടോതീ-സന്തോഷിച്ചിടുവാൻ വിധി.

268

അല്ലായ്ക്കപ്പിൽ മരിക്കുന്നോ,-രണ്ടു ഗൃഹീനത വായ്ക്കുവോർ;
പാണിതൻ വായിൽ വീഴുന്നോർ;-പിച്ചുച്ചട്ടിയെടുക്ക
[വോർ;

269

സാധുക്കളെത്രയില്ലേവം-നാമാന്യർക്കും ദയാർഹരായ്?
അവരെക്കൊണ്ടുകിടും നമം-ഉപസ്മരിക്കാത്തതത്രേതം.
[യുഗകം)

270

കടുക്കു ദൈവം നൽകട്ടേ;-കല്പംണ്ടെന്നു നിനച്ചു നാം
കടിച്ചിറക്കിയായ് തന്നും-കടയ്ക്കു; തോരോടി തന്നാൻ.

271

ആശ്ചര്യമാം വിലങ്ങൊന്നു-ണ്ടാശയാം പേരിലുഴിയിൽ;
തൽബലൻ ധാവനം ചെയ്തു;-തന്മുക്തൻ നില്പു നി
[ശ്ചലം.

272

മുളുക്കു വീണു വക്ത്രത്തിൽ,-ത്തുവെള്ളിവടിവായ് മുടി;
എല്ലെടുത്തു വപു,സ്സീശ-യ്ക്കുനിട്ടും നവയെഴുവനം!

273

പാശം യമൻ ഗളത്തിങ്കൽ,-പ്പുതിപ്പിക്കും ക്ഷണത്തിലും
പാമെല്ലാം സ്വന്തമാക്കീടാൻ-പരക്കുപോഞ്ഞിടുന്നു നാം.

274

എങ്ങും, വിഭവമാമാജ്യ-മെത്രയ്ക്കുതയ്ക്കു വീണിട്ടും,
ആശയാമഗ്നിതൻജപാല-യത്രയ്ക്കുതയ്ക്കുയന്നിട്ടും.

275

കഴിച്ചുമുട്ടും നാണത്തെ,-ക്കരങ്ങാടിച്ചു നിത്തിട്ടും;
കാനൽവെള്ളം കുടിപ്പിക്കും;-കടുപ്പം തൃപ്തൻ ചന്തി.

276

ശൂന്യമാം മനമെന്തുള്ള-മുടലക്കാട്ടിലെന്നിയേ
തൃപ്താപിശാചിക്കാടീടാൻ-തീർത്തിട്ടില്ല കളം വിധി.

277

സത്തുഷ്ടിയെന്നു മററില്ല-ശാശപതം ധനസഞ്ചയം;
ഭരയല്ലാതെ ലോകത്തിൽ-സ്ഥൂലമാമുജ്ജ്വലം.

278

ലഭിക്കുവോളമായാസം,-ലഭിച്ചാലപ്പുറം മദം,
ഭുജം പൊയ്ക്കോകിൽ; മറെറത്തും;-സുഖം സന്തോഷമൊ
[നരതൻ;

279

സപ്തം മന്നോടടുപ്പിക്കും-ഊർഗ്ഗിനിപോലവേ;
സപ്തത്തെ വലുതായ് കാട്ടും-സുകൃദഗ്ഗിനിപോലെയും.
[യുഗ്മകം]

280

ഈരോഗ്യമേകമാഹാര-മാധിതീർന്ന ഭേഷജം,
അന്തസ്സന്തോഷ,മതുവി-ദ്രാശയ്ക്കു നർഹമുഴിയിൽ?

15. വിനയപദ്ധതി

281

വിനയം വാച്ചിട്ടന്നോന-വിശ്വവ്യം വശ്യമായ് വരും;
ശരത്തിൽ വെള്ളം താഴയ്യാരും-സ്നാനത്തിന്നർഹമാം നദി.

282

പാരായിടം നമുക്കുള്ള-പണ്ടത്തേത്തരവാടിതിൽ
താണുതന്നെ നടക്കേണം-തലമുട്ടാക്കിരിക്കുവാൻ.

283

താണുതാണുയരത്തേക്കു-തത്പവേദികൾ കേറവേ,
പൊങ്ങിപ്പൊങ്ങിക്കിഴുപ്പോട്ടു-പോങ്ങുന്ന പട്ടവിഡ്ഢികൾ.

284

പാരം മെഴുലി കനിക്കുന്ന-ഫലംതിങ്ങിന പാദപം,
അപ്രാപ്യമല്ല തന്നർ-മാർക്കുമെന്നറിയിക്കുവാൻ.

285

പക്ഷിക്കുവാനിൽപ്പാഞ്ഞീടാൻ-പത്രംനല്കിന നാമ്പു
[ഖൻ
രയിൽ താൻ നേണീടേൻ-ചരണം മത്സ്യനേകിനാൻ.

89

286

മാതാപിതാക്കളാ പായ്കൻ-മഹീശൻ മുതലത്രപേർ
വലിയോരില്ല നമ്മൾക്കു-വന്ദ്യരായ് പലരീതിയിൽ?

287

താനോന്നിയാവതല്ലേതും-സപാതസ്രൃത്തിന്റെറലക്ഷണം;
നിയമത്തിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടു-നില്ല, ന്നശ്ശേഷസൃഷ്ടിയും.

288

വായ്പിപ്പൊപാക്കം മേനിക്കു-വാമനന്മാർ ഞെളിച്ചിലാൽ?
പ്രാശ്നക്കൾ കനിവു തങ്ങൾ-പരദോടൊപ്പമാകുവാൻ.

289

അറിയുംതോരമാർക്കും-നറിവില്ലായ്ക ചോദ്യമാം;
നിറയുന്ന കടത്തിങ്കൽ-നീക്ക തുളിത്തുളുമ്പുമോ?

290

കടൽക്കരയിൽനിന്നേതോ-കക്കമാത്രം പെരുകുവോൻ
താനെന്നമച്ചുപാൽ സൂട്ടൺ-സർവ്വശാസ്ത്രാബ്ധിപാഠഗൻ.

291

വംശം, വിദ്യ, ധനം, രൂപം, വദാന്യത്വം, പരാക്രമം,
ആരമട്ടിത്തരം ലോക-കൈതാരിൽ വരും മദം.

292

മുറുമോരോ കലത്തിന്നും-മുഖം നമ്മൾ തിരക്കുകിൽ
പത്മത്തിന്നൊപ്പമടിയിൽ-പ്പുകു വായ്ക്കു കണ്ടിടാം.

293

വിനയംവിട്ടു, വിജ്ഞാർക്കു-വിദ്യ ഭക്തി വരുത്തുകിൽ
സ്തമ്പ്യം വി,ട്ടതു മക്കൾക്കു-തായ നന്മ, ട്ടിന്നതാം.

294

ഒരു കാറ്റിലുയർന്നു-മൊടിഞ്ഞതുമുഖം;
അടുത്തകാറ്റിൽ പൂതറി-യങ്ങിങ്ങാകെപ്പറന്നുപോം.

195

ജൂനലെയ്റ്റിശുവായ് വാണോ-നിന്നു യേശുവനഗർവിതൻ;
നാളെജ്ജരാജൻ; ഫന്ത്!-മരണനാൾ ശ്ലാഘനാതിഥി!!

296

ഫലാഭിസന്ധി കൈവിട്ടും,-പരൻ കേട്ടറിയാതെയും,
ചെയ്യുന്ന ഭാനമേ ഭാനം;-ശേഷം കച്ചവടക്രമം.

297

നീർച്ചക്കുകൾക്കും മെയ്യും-ദൈവം നൽകിയിരിക്കവേ,
ഘോരൻ താനെന്നുവെച്ചുവൻ-കൊമ്പൻമീശചിരിച്ചി.
[ഓ?]

298

നല്ലൊരക്കണ്ടിടന്നേരം-നന്ദമാകും ശിരസ്സുതാൻ
അഭിജ്യാഭിസന്ധന-ക്കടയാളം ധരിച്ചിയിൽ.

299

മദമാനമേലേരും-മഘവാവിനെയും ഭൃതം
പൂഴി ക്ഷേമിൽപ്പതിപ്പിക്കും-പൂജ്യപൂജാവൃത്തിക്രമം.

300

ഏതുതാനുമായുള്ള-ഏതു വിനയമേന്തുകിൽ
ശോഭിക്കും പനിനീർപ്പുഷ്പം-മൃദം കാർകഴൽപോലവേ.

16. സൗജന്യപദ്ധതി.

301

സൗജന്യം ചുമലിൽക്കൊണ്ടു ; -ധന്യൻതന്നെയുയന്നുവൻ ;
സൗജന്യത്തിൽ ഗ്രഹിക്കുന്നതും -സൗജന്യം മലമല്ലമാൻ.

302

മുഖം കുറഞ്ഞൊന്നുവെൻ -മുഖംകുറഞ്ഞ കാണവേ
മലിനീഭൂതമാകുന്നു -മാത്സര്യമുണ്ടാകയാൽ മനം.

303

പരന്റെകീർത്തിയുംശ്രീയും -പാക്കിലും കേൾക്കിലും വലൻ
ഉമിത്തീയിലമിട്ടുനിൽ -നാജ്ഞാനീരൂന്നു രാജകുൽ.

304

സാക്ഷാദും നിദ്രയും നീണ്ടും ; -ചടയുടും മേനി മേലൂമേൽ ;
ചികിത്സിക്കാവതല്ലാക്കും -ജീവിതാനന്ദമഗ്ഗദം.

305

ഏതും ഫലത്തിലാന്നിടൊ -ല്ലീഷ്യ ; ഘോരചിലാന്നിടൊ ;
പരിശ്രമിക്കാം നമ്മൾക്കും -പരരെപ്പോലെയാകുവാൻ.

306

മനുഷ്യനായരാൻ മാത്രം -മാത്സര്യമുതകീടുകിൽ
അതെത്രമെച്ച, മീയുഴി -യതിനാൽത്തന്നെ നാകമാം.

307

അക്ഷാന്തി പക്ഷേ വേഗത്തി -ലസുയാത്രപമാന്നിടും ;
തൻനിലയുണ്ടാത്തമാരെ -ത്താഴ്ത്തുവാൻ കൈയുയർത്തിടും ;

308

ദാക്കിരക്കി യശഃകാഷ്ഠ ; -ദാന്തമാക്കു ബഹുവേദ ;
അൻവേദിക്കാക്കഥ ഭാവം ; -ശാഖീനക്കല്ലശേഷി ;—

309

ഓരോ തുണിക്കു വിമ്മതി-ലോരോ ദോഷമുൾപ്പിടും;
ചേരചാരിയെറിഞ്ഞീടും- തിഗ്ഗമാംശുവിനെ നേരക്കിയും.
(സന്ദാനിതകം)

310

ശാപനകതി സമാർജിച്ച-ശമിയല്ലീയസുയകൻ;
അതിനാൽ തൽപരീവാദ-മാദ്യന്താ വന്ധ്യജീവിതം.

311

കൈക്കൊള്ളണം നാം ഗ്രാഹ്യാംശം-കണ്ടാലാക്ഷേപവാ
[കിലും;
ആചാര്യനാകാം മിപുവു,-മെഴുഷധം നഞ്ഞുമുഴിയിൽ.

312

അമൃലമാണാവാരക്കങ്കി-ലതിനാലും കൃതാർത്ഥൻ നാം,
കൈനഷ്ടമാനം കൂടാതെ-കണ്ടാക്കാൻ നന്ദമേകുവാൻ.

313

സ്തുതിയും നിന്ദയും കേട്ടു-തുഷ്ടിയും മാലുമെന്താലാ;
കൺവെള്ളത്തിൽ മുക്കീടും,-ചൊന്നു തീയിലെരിച്ചിടും.

314

ആത്മശ്ലാഘാഭ്യതന്മാര-മാത്മഘാതികളും സമം.
വൃജ്ജിഷം സ്വപുണ്യാതന്നേ-വേറിട്ടുള്ളോരെ വാഴ്ത്തിയാൽ.

315

സാധുവിനെത്തുവാൻ ഹാനി-സാസുയൻ ചഴി ചൊല്ല
[കിൽ?
ക്ഷതിയെന്തവിളിക്കുള്ളൂ-ചെററപ്പട്ടി കുരയ്ക്കുകിൽ?

316

ചേർത്തുതാൻ തുണദോഷങ്ങൾ- തീർപ്പു. മത്സ്യരെ നാനു
ഏററക്കുറച്ചു|ലുണ്ടാകാ-മിവതൻ യോഗരീതിയിൽ.[ചുവൻ;

43

317

വെരുകിൽപ്പുഴ കണ്ടാകാം;-പാമ്പിൻ തലയിലും മണി;
കീടത്തിലും പട്ടസൂത്രം;-ചേരിലും സരസീകൃതം.

318

അധികാരികളോ നമ്മ:-ഉന്യർത്തൻ ദോഷമോതുവാൻ?
അന്ധൻ കാണുന്നു കല്പിക്കും-മപവാദം നിരക്കുമോ?

419

ദോഷമാം കടലിന്നുള്ളിൽ-സൂക്ഷിച്ചാൽ തുണമെഴുക്കുകിം
കാണാം; മുങ്ങിയതോരോന്നും-കൈക്കൊടുവു പുണ്യശാലി

320

[കരം.

അന്യന്റെ സൽ തുണം കാണ-മക്ഷിതാൻ സഹലോദയം;
നാലുപേരൊടതോതുന-നാവുതാൻ ചരിതാത്മ്യം.

17. അഹിംസാപദ്ധതി.

321

അനേകമുണ്ടു ധർമ്മം നാ-മനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതെങ്കിലും
അഹിംസതാനവയ്ക്കല്ലാ-മസന്ദേഹമധീശപരി.

322

ഹിംസാപിശാചിതൻ ധേഷ്ട-യ്ക്കു വന്നൽസുകനായിടും;
അവന്നു മക്കളായുണ്ടാ-മഘക്കുടം പലമാതിരി.

323

നമുക്കുപ്രിയമാമൊന്നും-നാം ചെയ്യാല്ലാക്മെന്നുമേ;
പ്രിയമാമേതുമേവകും-പേർത്തും ചെയ്യേണമെല്ലൊഴും.

324

ചേതസ്സിനാലും വാക്കാലും-ചെയ്തിയാലുമൊരത്തനം
ജന്തുഹിംസയ്ക്കൊരയെട്ടു-ജന്മം പാഴിൽത്തുലയ്ക്കാലും.

325

അനുജീവികുമാരന്ദ-മാതൃജീവിതമുഴിയിൽ;
അധികാരികളോ നമ്മ-ഉതിന്നരതി ചേർക്കുവാൻ?

326

ദൈവം കൊടുത്തതാം ജീവൻ-ദൈവം വേണമെടുക്കുവാൻ;
നാഥന്റെ ചെങ്കോൽ കീടങ്ങൾ-നാമോ തട്ടിപ്പറിക്കു

327 വാൻ?

വരുത്തൊല്ലഴലുരുത്തട്ടിൽ;-വാപ്പിക്കൊല്ലശ്രവാക്കുടമ;
അടിക്കൊല്ല കളിക്കായം:-ഘനനം പിന്നെയല്ലയോ?

328

സാപ്പാടു മോടിയായേണമെ,-സാമ്രാജ്യം നേടിയേണമെന്നും,
വാൻപും കയറിയേണമെ,-വധിച്ചിതരജീവിയെ.

329

കൊന്നതിന്മാൻ വളർത്തുണ-കേഴികൾക്കൊപ്പമായ് ഗുപ്തൻ
പിണ്ഡം ഭേദം നൽകുന്ന-പീരങ്കിയിരയാക്കുവാൻ.

330

മത്സ്യഘാതികളാം മന്നൻ-മഹാനാരണ വാഴ്ത്തവേ
ചർച്ചകൃത്യൻ പേനയ്ക്കു-ചാരിത്രം മൺമറഞ്ഞുപോയ്.

331

ജഗത്തിന്നുഴൽ വായിച്ചു-ജയഭേരി മുഴക്കുവോൻ—
പുരുഷാഭൻ—മഹാനേകിൽ-ഭൂകമ്പം മഹേശ്വരിമം.

332

മനുജവ്യാപ്രസംജയയ്ക്കു-മാറു നൽകും കവീശ്വരൻ
മനുഷ്യാക്ഷസാഭിഖ്യ-മാനിച്ചിടാത്തതതുതം.

333

അമ്പേറു വീണ കേണീടു-മന്നത്തിൻ മെയ് തലോടവേ
അതുരിത്തന്റെ ദേഹത്തി-ലാഞ്ഞു കത്തി ജിനൻ ശിശു;

334

മെയ് മുറിഞ്ഞു; മനംനൊന്തു;-മേന്മേൽ വഴികയായ്
നിണം;
തൽക്ഷണം മഗനായ് ദേവൻ-സർവ്വസതപാനകവയിൽ.

335 (യുഗ്മകം)

ചണ്ഡാശോകപ്രപന്നം-ധർമ്മശോകാഖ്യ ലബ്ധ
മായ്;
ആരാധ്യനായ് ജഗത്തിന്ന-നഹിംസാപരനമ്മയാൻ.

336

പരവിത്തം ഗരളമായ്-പുരസ്ത്രീ ജനയിത്രിയായ്
പരാത്തിയാത്മവ്യഥനായ്-പ്രതികുലിപ്പു സത്തുകൾ.

337

ഉണ്ടതു ദേഹിതൻ മേനി-കള്ളിലും ജഗദീശപരൻ,
മുക്താമാരതിലേരോരോ-മുത്തിലും നൃപിനൊപ്പമായ്.

338

മാതാവൃഴി, പിതാവീശൻ, മന്നവന്നമുരയിനം ;
എല്ലാപ്രാണികളും നന്ന-മേകോദരസഹോദരൻ.

339

ഹിംസമൂലം പ്രസാദിക്കി-ല്ലീശപരൻ കരുണാനിധി;
പ്രാണിപീഡാരസം കോലും-പാപിയല്ലജഗൽപ്രഭു.

340

ആരധിക്കുവതെന്നോ നാ-മഹിംസാപുഷ്പമാലയാൽ,
സമോദമന്നതാനേന്തും-സർവ്വദാനദർശിപ്രഥമൻ.

18. പരോപകാരപദ്ധതി.

341

ചൊല്ലവൻ ധർമ്മസർവ്വപരം-ഔദ്യോഗികാർത്ഥത്തിൽ ചൂതുകി
[ഞാൻ;
പരോപകാരം താൻ പുണ്യം;-പാതകം പരവീര്യനം.

342

ശപഥി ചൂട്ടിടുന്നില്ലേവൻതാൻ-സർവ്വമാത്രാകൃതാർത്ഥ
നായ്?
കുഷ്ഠി വീഴ്ചി കാരണമു-കൊല്ലന്റെറയ്യലകൂടിയും.

343

പാരിൽപ്പാമ്പുകളും കൂടി-ബുദ്ധ്യോപത്രോപകാരികൾ;
ജനം പരാർത്ഥമച്ഛിച്ഛ-ജീവിക്കുന്നു പുമാൻ പുമാൻ.

344

ചർമ്മവും മറ്റുമെകുന്ന-ചത്താലും മറ്റുജീവികൾ;
കൊള്ളില്ല തെല്ലും മത്സ്യന്റെറ-കണപം മാത്രമൊന്നിനം.

345

തണ്ണീർക്കുമിളകൻമട്ടിൽ-തെങ്ങിടും നരജീവിതം,
ആശാഗരളന മിത്രം-മാധിവ്യാധിപരിപ്ലവം;-

346

ആഭ്യന്തമതിവൈസ്യ-മാർക്കം നല്കമതികലും
മുഖമുണ്ടോ, നന്നൊന്നമാത്രം,-കുബ്ജയിൽ ഭക്തിപോ

347

ഉടൽ വെൺചാവുലാകുമുൻ-പുതകിക്കാമതേവനം
എങ്ങാനും,മെന്നാളെന്നാലും,-മേതുജന്തുവീണകിലും.

(സദാനിതകം)

348

എന്നെങ്കിലും തന്ത്രശാസ്ത്ര-മേഖലകൾ വിധികല്പിതം;
അതു പിന്നെ തൃജ്യാലയ-തന്ത്രശാസ്ത്രപരമായോ?

349

പാലു നമ്മൾക്കു നൽകുന്ന-പശുവിൻ ഗ്രാസമാകവേ
ജീവതത്തെ നിനയ്ക്കുന്ന-തൃണവും ചരിതാർത്ഥമായ്.

350

സർവ്വം ലംഘനംചെയ്യാം-തൻകാർയ്ക്കുത്തിനു വേണ്ടുകിൽ;
ജാതായായ്—മതമായ്—നാദായ്-ജാലമർന്നുതാർത്ഥവി
[ന്തയിൽ.

351

മരുപുരപ്പായ്ക്കോണോരീ-മഹിയിങ്കലുമീശപരൻ
മർത്യർക്കു നൽകിടുന്നുണ്ടു-മന്ദാരങ്ങളുപുവ്വമായ്.

352

പട്ടണത്തു വമിക്കുന്ന-പാമ്പുകൾക്കും ശുഭം വരാൻ
താർക്ക്യനു നൽകി തിന്നിന്നായ്-ത്തന്മയ് ജീമുതവാഹ
[നൻ.

353

കൃഷീവലസ്രീ വാഴുന്ന-ഗീതാ കേട്ടു കൃതാർത്ഥമായ്
ജനം തൃജ്യാലയ ജീമുതം-ജഗതീജീവനെശചധം.

354

മാതാവിൻ കർമ്മിയിൽപ്പെട്ടാൽ-മരിക്കും സമയംവരെ
ഇല്ലൊരനമിഷ്ടഃപേലു-മാശൻ കാക്കൊതെ നമ്മളെ.

355

സർവ്വപ്രാണിഗണത്തിനും-സമുദ്രായുള്ള മാനുഷൻ
ഏവനും പാരമോച്ചന്മ-നെത്രമേൽത്താണിരിക്കിലും.

48

356

ആക്കില്ലവസരം മന്നി-ചന്ദ്രകുപകരിക്കുവാൻ?
മനസ്സു മാത്രമേ വേണ്ടൂ;-മഹാറല്ലാം തനിയേ വരും.

357

അധഃപതിച്ചൊരിയുഴി-യാദിക്രമമുയർത്തിപ്പോൽ;
ആമട്ടുതാവാം നമ്മൾക്കും;-അണ്ണാനും സേതുബന്ധനം.

358

പരന്റെ തപ്തപ്രതികൾ-പുനീനീര തളിക്കുവാൻ
തൽസ്തേരവദനം കാണും-ചന്ദ്രൻ വെള്ളായൽപോലവേ.

359

വിവേകംതന്നെ സമ്പത്തു;-വിദ്യതന്നെ വിഭോചനം;
സത്യംതന്നെ മഹാമന്ത്രം;-ദയതന്നെ പരം തപം.

360

വളയാലല്ല, ദാനത്താൽ-മാത്രം പാണി വിളക്കുണും;
ഉടലും ചന്ദനത്താല-ല്ലവകിൻ ചരിവയ്ക്കുയാൽ.

19. ധൈര്യപദ്ധതി.

361

വിപത്തിലും സ്വഭാവത്തെ-വിടുവോരല്ല നല്ലവർ;
നീഹാരമാവതില്ലുഗ്നി-നി;വാണസമയത്തിലും.

362

ഉണ്ണാംശുരകൻ താനൊപ്പ-മുദയാസ്തമയങ്ങളിൽ;
ഏറും വിധമിറങ്ങീടു-മേകുഭാവർ മനസ്സികൾ.

363

മരിച്ചിട്ടാലേഴുന്നേല്പു, -മാജ്ജാരം ക്രൂടിയോ ഭൃതം;
 താഴെവീണാൽ മനുഷ്യനം-സമൃദ്ധാനം പ്രയാസമോ?

364

ഭൂകമ്പത്തിൽ കലുഷമന്ത്ര-പുരതാമസം ക്രൂടിയോ;
 ദൈവോപരോധം വന്നാലും-ധീരൻ നിശ്ചലമാനസൻ.

365

ഏതിരിൽ പാതമുട്ടിപ്പാ-നേരൂ വിരല്ലങ്ങരം നില്ക്കിലും
 അവയെത്തട്ടി നീക്കിടാ-മധ്യനീനനം വേണ്ടുകിൽ.

366

അഭി മൺപുറൊടൊത്തിട-മാഴി നീച്ചിലൊടൊത്തിട;
 ഉച്ചൊന്നിനിറങ്ങുന്നൊ-ന്തഴി മുറഞ്ഞൊടൊത്തിടം.

367

വാഴ്ത്തിടാം, താഴ്ത്തിടാം, ലോകർ;-വരാഃലക്ഷ്മി, വരാ
തെയോം;
 ചാകാമിക്ഷണമോ മേലോ;-സന്മാഗ്ഗം ധീരൻ കൈവിടാ.

368

തേരിന്നൊരൊരച്ചക്രംതാൻ:-തേരാളി തുടയറവൻ;
 എങ്കിലും വാനിലാദിത്യ-ന്നെന്നം യാത്ര സുഖാവഹം.

369

പേടിച്ചീലല്ലവു നഞ്ഞാൽ;-ഭ്രമിച്ചീലലർമകയാൽ;
 ആഴി വീണ്ടും മഥിച്ചാർപോ-ലമൃതം നേടുവാൻ സുരൻ.

370

പൂവിന്റെ ധർമ്മം മാത്രംതാൻ-പുലത്തൂന്നു മനസപിടർ;
 മത്സ്യർതൻ മുടിയിൽച്ചേരും;-വാടി, യല്ലെങ്കിൽ വീണിടാ.

371

ത്യാപനാവാനി മാനിക്ക-നാമിൽനിന്നു പുറപ്പെടാൻ
മുറയ്ക്കു പഞ്ചപ്രാണങ്ങൾ-മുനകമ്പടി പോകണം.

372

പരന്റെ പടി തേടാത്ത-പാട് തുടാൻ ഭവ്യമാൻവൻ;
അവന്റെ ചക്രം കാണാഞ്ഞാ-രന്ധർതാൻ ഫന്ത! നിർ
[വൃതൻ;

373

മുറയ്ക്കു പഞ്ചപ്രാണങ്ങൾ-മുനകമ്പടി പോകണം;
പേർത്തു തടുക്കി കേൾക്കാത്ത-ബധിരൻതാൻ സുഖാനപി
[തൻ. (യുഗമകം)

374

ഭൂതപ്രമാം ഭയം കണ്ടു-തുടതുളളുണ്ടു മാനുഷൻ;
മുന്നിൽവ, നന്നു നിന്നാലോ-മുൻലാവിൽ പ്രചരിക്കണം.

375

ബഹുക്കൾതൻ പരീയാദം-പിടിക്കേണ്ടവർതന്നെ നാം,
ആത്മവുമവരൊടൊന്നി-ച്ച ക്രാശിപ്പാനൊരുങ്ങുകിൽ.

376

ഒരൊറ്റത്തൊടിവാണാലു-ജാജ്ജ്ഞാത്തുവാഴണം;
ശതയുസ്സുകിലും ഫന്ത!-ശവംതാൻ ഭീരു സന്തതം.

377

ഉമി തീകത്തുകിപ്പാഴി-ലൊട്ടുനേരം പുകഞ്ഞിടും ;
കാൽവിനാഴികയാലും-കർപ്പൂരം നിന്നെരിഞ്ഞിടും.

378

ധനമിച്ഛിക്കുമധമൻ;-ധനമാനങ്ങൾ മധ്യമൻ;
മാനമുത്തമനം; മന്നിൽ-മാനൈകപിഭവൻ മഹാൻ.

51

379

പ്രാണൻ പോകുന്ന കാലത്തും-ഭയം ധീരനിയന്നിടാ;
കൽത്തുണ പൊട്ടിയൊൽപ്പൊട്ടും-ഘനം താങ്ങാ; വള
[ഞ്ഞിടാ.

380

വിത്തവും ഭാഗ്യവും മററും-മേൽപെട്ടു സമയത്തിലും
ഭർത്താവിനെസ്സുഖിച്ചിടും-ഘോഷപ്രയസിയായേ യുതി.

20. സജ്ജനപദ്ധതി.

381

മണ്ണും കല്ലും നിറഞ്ഞതാരി-മന്നിലങ്ങിങ്ങുവുമായ്
സ്വപ്നവും രത്നവും കാണാം-സുക്ഷിച്ചുടയിൽ നേരുകി
[യാൽ.

382

കടൽ പണ്ടു ജനിച്ചിട്ടും-കാളക്രൂടാമൃതങ്ങളെ;
ക്ഷോണിയിന്നും ജനിച്ചിട്ടും-ഓട്ടുസാധുജനങ്ങളെ.

383

സജ്ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടിത്താൻ-സഹസ്രാശുഭദിട്ട
വായു വീശുവതും, മന്നിൽ-വേരിടം മഴപെയ്ത്തും.

384

ധനംമാത്രം ധരിക്കുന്നതും-തസ്കരന്മാരടുക്കിൽ ;
കക്കന്നു ള്ളരെ വാങ്ങാലും-കണ്ണും കരളുമുത്തമർ.

385

അപകാരികളുമേകീട്ടു-മദനം സജ്ജനം പരം;
വരവിന്നും ബദ്ധവാഗ്നിക്കും-വാസമേകുന്നു വാരിധി.

52

386

മനോവദകായകമ്ങ്ങൾ - മഹാനമാക്കെന്നമൊന്നതാൻ;
മുടക്കംവാട്ടതന്യുക്കോ-മൂന്നം മൂന്നവിധത്തിലാം.

387

ഗോവിൻറപാൽ കറന്നിട്ടു-കരച്ചെന്നാൽപ്പിരിഞ്ഞു
പോം;
പാലാഴിതൻ പാലെന്നാളം-പാലായ്ത്തന്നെയിത
ന്നിടം.

388

പ്രളയത്തിങ്കൽ മയ്യുട-ചാരാവരം തൃഷ്ടിച്ചിടം;
അതെന്നം കൈവാട്ടുന്നോര-ല്ലതിഗംഭീരൻ സത്തുകൾ.

389

ഖലൻറ നാവാം പാമ്പിൻറ-കടിതൻ ഭുഷ്ട മാറുവാൻ
സദൃശം നേ വചെയ്യുന്ന-ശമമാം പരമേശ്വരം.

390

താപം തീർക്കം യുഷരാശ്ശ;-ഭൈന്യം തീർക്കം സുരദ്രമം;
താപവും ഭൈന്യവും തീർക്കം-സാധു സാന്തപധനങ്ങളാൽ.

391

വാരിഭം ക്ഷരനീതങ്ങളാൽ-വഷിക്കം മധുരോദകം;
ഭവാക്കു കേട്ടാൽ സദൃശം-സുഗൃതോത്തരമോതിടം.

392

മുളയ്ക്കില്ല; മുളച്ചാലും-കരിയും; കരിയായ്ക്കില്ലം
കായ്ക്കില്ല നല്ലോർത്തൻ കോപം,-ഖലർത്തൻ ദയപോ
ലവേ.

393

സുജനത്തിന്നമാചാരം-വൃജനത്തിന്നമൊന്നതാൻ:—
കുരിശ്ചിട്ടു രണ്ടും കരതാപമർക്കുവാൻ.

394

ആത്മതാപത്തിൽ മഃത്രംതാ-നല് വു റെണ്ണകൂടിയും;
അന്യന്റെ താപംകേട്ടാല-മലിയും സാധുവിൻ മനം.

395

അധമന്ന ഭയം ക്ഷുത്തു;-മധ്യമന്ന ഭയം മുതി;
പാതകംമാത്രമെന്നാളും-ഭയമുത്തമന്ത്രശിയിൽ.

396

തുടങ്ങില്ലൊന്നുമധമൻ;-വിടും മധ്യത്തിൽ മധ്യമൻ;
ഫലംറെ പ്രയത്നിക്കും-പ്രാണനങ്ങളെക്കിലുത്തമൻ.

397

മഹാനാർ വഴുക്കിപ്പുന്തിൻ-മട്ടിൽ വീണ്ടുമുയന്നിടും;
മറുക്കോർചൊടിയായ് പ്രോകും-ഉണ്ണാക്കട്ടയ്ക്കുതുല്യമേയ്.

398

സത്തികൽ ച്ചീത്തയ്യം നന്നു;-ഓഷ്ഠകൽ ചീത്ത നല്ലതും;
പശു പാലാക്കിടും പല്ലു;-പാമ്പു പാൽ വിഷമാക്കിടും.

399

പരസ്രീഭഗ്നാസ്വന്മാർ,-പരാക്ഷേപകഥാജഡർ,
പരാത്വഹൃതിമുദ്രാകൾ,-പരമാത്മത്തിലുത്തമർ.

400

നലയ്ക്കുമേലാരേററില്ല-സാധുവൈതവിഗ്രഹം?
ആരോയ് പ്രാണമാക്കർഹ-മയ്യോ! ഖര(ല)കളേഖരം?

21. ഭജനപദ്ധതി.

401

കാളക്രമം ഗൃഹീതം-കണ്ഠത്തിൽപ്പാർവതീപതി;
ധാരാമയംകൊണ്ടിന്നം-ചമയ് വൃ വിധി മത്ത്യരെ.

402

ഖലൻമനവും നാവും-കരവും തീർത്ത നാനുഖൻ
ശബ്രവും വിഷവും തീയും-ചമച്ചു പുനരുകതമായ്.

403

സുജനോപദ്രവം ചെയ് വൃ-ഓഷ്ഠൻ തൻ നിത്യകമ്മമായ്;
അവശ്യകരണീയത്തി-നാരപേക്ഷിപ്പു കാരണം?

404

ദോഷമില്ല തന്നിക്കെന്നു-ദോഷിച്ചീടേണ്ട സജനം;
അതത്രേ വലുതാം ദോഷ-മസത്തിൻ സുകൃദൃഷ്ടിയിൽ.

405

തപോഖലത്താൽക്കാണുന്നു-സർവം തന്മയമായ്
സത്തുകൾക്കുയുദ്ധലക്ഷിതം-ഓഷ്ഠനെനവനോതുമാ? ഖലൻ;

406

തക്കകേന്ദ്രം സഹസ്രകേന്ദ്രം;-താഡിപ്പൻ ബാണ
[ഛൈന്ദ്രം];
അധിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ ശേഷം രാക്ഷം ഭീകരതാൻ ഖലൻ;

407

പരാപവരം സംശ്രീയം;-പരസന്താപമുത്സവം;
പരദോഷകണാലോകം-പാപിക്ക നിധിദർശനം.

408

പാമ്പു ഓഷ്ഠം; ഖലൻ ഓഷ്ഠൻ;-പാമ്പിൽ ഓഷ്ഠതരൻ ഖലൻ;
പമ്പു മല്ലപ്പോഴും കൊള്ളും;-പകലും രംഗിയും ഖലൻ.

409

വ്യാളത്തിനു വിഷം ഒന്നും ; -മക്ഷികത്തിനു മസ്തകം ;
തേളിനു പുല്ലും ; ഭൃഷ്ടനോ-ഭേദമാനഖ, മാശിഖം.

410

ഖലന്റെ രസനപ്പാനു-കാട്ടും ചേർത്തിതമത്ഭുതം ;
അന്യന്റെ കർണം ഭംഗിക്കു, -മന്യൻ പ്രാണവിധീനനാം.

411

വദനം പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളും ; -വചസ്സുതൊഴുകിടും ;
കൊടുതീ കത്തുമുള്ളത്തിൽ ; -ഘോരം ഭർജനവിഗ്രഹം.

412

ഇണങ്ങട്ടെ, പിണങ്ങട്ടെ ; -യിങ്ങുമങ്ങും ഖലൻ ഖലൻ ;
കത്തുനന്തീയിൽക്കൈ പാളും ; -കരിയിൽക്കൈ കരത്തി
[ടും.

413

സ്തുതിച്ചാലും പഴിച്ചാലും-ഭൃഷ്ടനസപാസ്വമേകിടും ;
നക്കിയാലും കടിച്ചാലും-നഖ്കം പ്രാണഭയം ഫണി.

414

മുച്ഛക്രമം വാളിനു-മുറു ഘോരം പുരട്ടുകിൽ ;
ഭോമപ്പാൻ ശക്തിയേറുന്ന-ചെന്തിക്കായതു ചേരുകിൽ.

415

മരത്തിൽ തണലിൽതണങ്ങി-മാറിപ്പോകുന്ന വേളയിൽ
അതിൽ കടപുഴുകിട-മാനയും ഖലനം സമം.

416

ആരാൽ താൻ പുഷ്ടനായ്, ഭൃഷ്ട-നവനെക്കൊല്ലമക്ഷണം ;
താൻ ജനിച്ച മരംതന്നെ-ഭാവഗ്നിക്കൊല്ലമക്ഷണം.

417

പരിതം വാച്ചിടുംതോരം-പാപി പാപിയുനായിടും ;
ജലംചൊങ്ങിവരുംതോരം-തീരം പുഴയുടച്ചിടും.

56

418

പരദോഷമഖംതന്നെ-പാപിതൻ പണ്യകർമ്മവും;
പാഴാം വ്യാജപ്രാപവസത്തിൻ-ചരണം പശുമാരണം.

419

ഖലനം മുളിനം രണ്ടു-കണ്മൂ നാം മരുകകകളായ്;
ജോടുകൊണ്ടു ചയിട്ടേണം;-ഊ,ത്തല്ലങ്കിൽ മാറണം.

420

അധനതം പൊരത്തീടാ-മാധിയും വൃധിയും വിധേ!
അകാലമൃത്യുവും കൂടി:—യസംഹൃം ഖലഭഗ്നം.

22. സംസർഗ്ഗപദ്ധതി.

421

സൽസങ്ഗമം വരികേണമം;-സദാലാപം ഇവിക്കണം;
സമാഗ്ഗത്തിൽച്ചരിക്കേണം;-സൽസമ്മതി ലഭിക്കണം.

422

സമീപിക്കാമെളപ്പത്തിൽ;- ഹായയും ഫലവും തരം;
മരളവർക്കായ് ജീവിപ്പു-മഹാനം മാഗ്ഗ്താഖിയും.

423

തണപ്പം വെണ്മയും ഭവതം-സംധു സങ്ഗമഗങ്ഗയിൽ
സ്നാനനാചോൻ വിശുദ്ധൻതാൻ-തപസ്സിൻകേൾ
[മെന്നിയേ.

424

വിജ്ഞസംസർഗ്ഗവൃക്ഷത്തിൽ-വിവേകാഭിധമാം സുമം
വിരിഞ്ഞു നമ്മൾകേകന്ത-വിജയാഭ് വൃഥം മധു.

57

425

ചന്ദനം ശീതമെന്നാളും;-ചന്ദ്രൻ ശീതനതിന്നു മേൽ;
ചന്ദ്രന്നുമേലും ശീതം താൻ-സർവ്വം സാധുസന്ദേശം.

426

സൽസന്ദേശം ലഭിച്ചോന്നു-ശത്രുപോലും സന്ദേശമേൻ;
മരുപോലും മലക്കാവു;-മരണം പാലു മുതലും.

427

തുല്യമുഖം മേന്മ-സുമനസ്സുണ്ടു ചന്തിനാൽ;
നാരിതൻ കൂതലിൽ ചൂതം-നന്ദിതിന്നു നിദ്രണം.

428

കൈ പിടിച്ചു ശ്രമിച്ചു നെ-ക്കാലം മാറുകിലും മരണം;
ഓഷധീശന്നു തന്നെ-മെപ്പും വൃദ്ധി ക്ഷമങ്ങളിൽ.

429

പുഴയിൽ കഴിഞ്ഞു ചേന്നാൽ-പുതമാം മധുരമാടകം;
കടലിൽ പുഴയിൽ ചേന്നാൽ-കുശലം ചവടുണാടകം.

430

ജലം മെഴുകുകമാകുന്നതു-വിറ്റിക്കുള്ളിൽപ്പുതിക്കുകിൽ;
കണ്മറഞ്ഞാവിയാകുന്നതു-കത്തും ചെമ്പിൽ വീഴുകിൽ.

431

പുവോടു ചേരും മണ്ണിന്നു-പുഴയിൽ ഗന്ധമുദിച്ചിടും;
മാറിപ്പുഴയില്ല, പൃത്തിൻമട്ടം-മയൽക്കുട്രസമാഗമം.

432

തമസ്സുകാരും തിശ്രാന്തു,-താപം തീർക്കും സദാഗതി,
അഖംപോക്കുന്ന ഗായത്രി,-യാശ നല്കും സുരദ്രമം.

433

മങ്ങാത്ത പദവീദിലും;-വാടാത്ത മലർമാലയും,
മറുമായ്ക്കുണ്ടു കൊള്ളുന്നതു-മന്ത്യരസ്സാധുസന്ദേശം.

(ഔശകം)

434

താങ്ങിലു മധ്യമന്മാരെ-ത്താങ്ങോ, രമത്തർപോലവ;
അഭിനന്ദൻ താചമാറുന്നീ-ലഭുത്ത'നെ നാപ്പുമായ' നദി.

435

കല്യാണമരിണത്തിന്നു-കാട്ടുതീ ഖലസദുഗമാ;
ധമ്മരാഖിക്ക മത്തേടം,-ജ്ഞാനദീപശതിനാശുഗം.

436

വിരിഞ്ഞു മേന്മേൽ കൃശമായ'-വെണ്മയറു വളത്തായ'
കൂർത്താരഗ്രമേഴും പോത്തിൻ-കൊമ്പുതാൻ ള്ളസതഘ
[ഭം.]

437

വക്ത്രാ വൈരൂപ്യമാന്നീടാൻ-ശപിത്രമത്ര പരക്കണം?
ഭോജനം ള്ളുമായിടാൻ-പുഴുപത്ര കിടക്കണം?

438

വിപന്നത വരാൻ മത്സ്യൻ-വിഷമെത്ര കടിക്കണം?
അർച്ചുപോരും പതിച്ചിടാ-സാക്ഷം ള്ളജനസദുഗമം.
[യുഗമകം]

439

എത്രമേൽ നീരാഴിച്ചാലു-മേതും പാറ ചുളന്നിടാ;
സമൃത്ഥാനേച്ഛയുളളാത-ശാഖി വാച്ചു തഴച്ചിടും.

440

നാകത്തിൽ നമ്മയേറീടും-നൽക്കോവണികൾ സത്തു
[കൾ;
നിയയത്തിലിറക്കിടും-നിശ്രേണികളു സത്തുകൾ.

23. മിത്രപദ്ധതി.

441

യഥാത്ഥാനന്ദമേവകു-മേകവാണീശദത്തമായ്
മിത്രമെന്നുണ്ടോരുക്രഷ്ട-രണമീ രത്നഗർഭയിൽ.

442

ഓരോന്നു കട്ടുകൊണ്ടോടാ-നൊട്ടേറെപ്പേർ വയസ്സുരാം;
ആ മിത്രമുഖരാം മാററാ-രവശ്യം ത്യാജ്യരാകുമേ.

443

വെള്ളത്തുള്ളിയൊടൊത്താലും-വിഴുങ്ങീടൊല്ല പാരദം;
ലളിതാവേഷമാന്നാലും-ലളിച്ചീടൊല്ല യക്ഷിയെ.

444

വേണ്ടപോലെ പരീക്ഷിച്ചു-വിശ്വാസം വന്നതിന്നുമേൽ
മിത്രമായ് സ്വീകരിച്ചീടാം-വിവേകിക്കു വിശിഷ്ടനെ.

445

സൂക്ഷിച്ചുവേണം കൈക്കൊൾവാൻ-സുഹൃദപ്രവധുക്കു
കൈക്കൊണ്ടാലില്ല വേർപാട-കാലധർമ്മത്തിലെന്നിയേ. [ഔ;

446

ഉടലോടുയിർ ചേരുമ്പോ-ഉദിച്ചീടുന്നു-ജീവിതം;
ഉയിരോടുയിർ ചേരുമ്പോ-ഉരുവിക്കുന്നു സൗഹൃദം.

447

കാണേണ്ട, കേൾക്കയുംവേണ്ട;-കരൾകൊണ്ടൊത്തിട്ടുവൊ
ന്നുതരദം ഭവിച്ചീടി-ലതുതാൻ സ്നേഹലക്ഷണം. [ഘം

448

തിന്മവിട്ടു കരേറേണം;-നന്മയ്ക്കു നയിക്കണം;-
വെടിയൊല്ലേതു കാലത്തും;-മിത്രത്തിൻ ശൈലിയിൽ.

449

ഉറപ്പേറ്റിടുമാപത്താ-മരകല്ലിലരയ്ക്കവേ
ചെറൊരങ്ങാൻ വേഴ്ചയ്ക്കും ചൊന്നിൽ-ച്ചെമ്പുണ്ടെങ്കിൽ
[തെളിഞ്ഞിടം.

450

ശൂരൻ മെളിപ്പെടും പോരിൽ;-ശുചിയേകാകിടാകകിൽ;
നാഡി തേന്താവിരന്നീടിൽ;-നന്മത്രം ഭാഗ്യധാനിയിൽ.

451

തോളൊന്നു വിട്ടു മറെറുനീൽ-മുമലും ചുമടിൻ പടി
ഭുഖിക്കു ഭുഖം നീങ്ങുന്ന-സുഹൃത്തിൻ ഹൃത്തിൽ വീഴവേ.

452

വ്യധികൊണ്ടുള്ള മൈത്രപ്യ-മാധികൊണ്ടുള്ള കാർവ്യവും
മിത്രമു കഴുകായ്ക്കും-വിപത്താം ദർശനീയിൽ.

453

കരങ്ങരം പാലെ മേനിക്ക,-കണ്ണീന്നിമകരം പോലേയും,
കാവലായ് നില്പു നമ്മരംകു-കാഷ്ടവിട്ടു സുഹൃത്തുകരം.

454

ഒന്നിച്ചിരിക്കുവാ, നണ്ണു,-നേരേ കർമ്മമുരയ്ക്കുവാൻ—
ഇതു മുൻനം സുഹൃത്തു-ജ്ഞാൻ ഉതകൻ ത്രിശാലയം.

455

ഒറ്റയ്ക്കു നാം ഭുജിക്കേണ്ട-തൊന്നു താൻ—ഉലിൻ ഗദം;
മറ്റുള്ളതൊക്കെയും മേന്മൻ-മധുരിക്കും സജ്ജമായിൽ.

456

ചേർത്തും കേട്ടേണ്ട നാമുള്ളും-ചിത്രഭൂതവധുക്കളെ;
നാഡികാരികളെപ്പോലും—യുത്തര-മരവുമിപ്പിന്നം.

61

457

ഭൂപ്രണം ഹസ്തുവിൻ രൂപം-ഭൂപ്രിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ
സുഹൃത്തിൻ സുഖഭുഖങ്ങൾ-സുഹൃത്തിൻ മേനി കാട്ടിടും.

458

രണ്ടിഷ്ടകേതുമാതീടാം-രഹസ്യം നിർവിശങ്കമായ്;
പുനാമനരികിൽച്ചെന്നാൽ-മുടിഞ്ഞു സങ്കഥാസുഖം.

459

താനും സുഹൃതും മൊന്നെന്ന-തത്തപം ഞാനെന്നുമോക്കണം;
പുകച്ചെൻ മിത്രമാന്നിട്ടിൽ-പുളകം ഞാൻ വഹിക്കണം.

460

പഴകത്തോരും മരുന്ന-പല വസ്തുക്കൾ മേന്മയിൽ;
സുകൃത്തിലില്ലവെ യുക്തം-സുഹൃത്തിന്നൊപ്പമാം ഗുണം.

24. ധർമ്മപദ്ധതി.

461

ഇഹാമൃതസുഖം മത്സ്യ-കേന്തിനാലുളവാകുമോ,
ഈതു ധർമ്മസന്ദർഭ-മധ്യം മരറശേഷവും.

462

തന്നെലാരിപ്പു സത്തുക്കൾ;-മാൻ ധരിപ്പു ധരിത്രിയെ;
തന്മൂലമപ്പേർ പണ്ടേകീ-ധർമ്മത്തിന്നൊപ്പവാക്കുകൾ.

462

മഹാജനങ്ങൾ പോകുന്നു:-മാറ്റമൊന്നുണ്ടു ഭൂമിയിൽ;
അപവർഗ്ഗത്തിലെത്തിക്ക-മതുതാൻ ധർമ്മപദ്ധതി.

464

ധർമ്മധർമ്മങ്ങളൊന്നിച്ചു-സഞ്ചരിപ്പില ധാത്രിയിൽ;
അഹസ്സം രാത്രിയുംപോലെ-യവയുണ്ടെന്നുമന്തരം.

465

സവ്ഭൂതചിതത്തിന്നും-തൻചിതത്തിന്നു തുല്യമായ്
പ്രയത്നിക്കുന്നതൊന്നത്രേ-പരമം ധർമ്മലക്ഷണം.

466

പരാത്മജീവിയായകേണ്ടാൻ-പഞ്ചേന്ദ്രിയമനസ്സുകൾ
സപാധീനതയിലാക്കേണം;-ത്യാഗം പരിചയിക്കണം.

467

അശുഭേന്ദ്രിയവൃ, ശതവ-നാചാരപരനായിടും;
ആട്ടിൻശോലിട്ടൊരച്ചെന്നാ-യാക്കുതാൻ ഭയമേകിടാ?

468

അനുഷ്ഠിച്ചിടണം ധർമ്മ-മർമ്മകാമാഭിലാഷിയും;
വിതയ്ക്കാൻ വിത്തുണ്ടോത്തോൻ-വിളവെങ്ങിനെ കൊയ്തി

469

[ടും?

പണ്ടനുഷ്ഠിച്ച ധർമ്മത്തിൻ-ഫലമിങ്ങുണ്ടു ഭാവുകും;
അത്തത്പഥറിവോനേവ-നധർമ്മത്തിന്നൊരുങ്ങിടും?

470

സപാത്മമെന്നുള്ള പേർ നല്കീ-സപാത്മാഭാസത്തി

[നേവനോ?

സാക്ഷാൽ സപാത്മം നമെന്നതു-ധർമ്മാനുഷ്ഠാനമെന്നി;

471

[യേ?

അപേക്ഷിപ്പില യാതൊന്നും-മാരോടും ധർമ്മതൽപരൻ;
അന്തരാത്മാവു തോഷിക്ക,-മതിനാൽ ധന്യനാമവൻ.

472

അധർമ്മംകൊണ്ടു വർദ്ധിക്കു-മല്ലം ചിലരേക്കുണം;
വീഴും അഴിഞ്ഞു പെട്ടെന്നാ-വേർമാഞ്ഞാടിന ശാഖികൾ.

473

ധർമ്മം സർവ്വമൊന്നിച്ചു-സംഗ്രഹിച്ചതു ഭുജ്യം;
അതു നാം നേടുകിൽപ്പോൾ-മച്ഛാച്ഛ,മനുവാസരം.

474

ജലബിന്ദുക്കളൊട്ടേറെ-ചേരുന്നതു മഹാസ്തംഭം;
മുദ്രണക്കുതിർമട്ടിൽ-മേന്മേൽ വായ്ക്കു പർവതം.

475

ധർമ്മപരമാക്കളുണ്ടേറെ-ഓരാളം പുസ്തകങ്ങളും-
കേൾക്കുവാനും പഠിപ്പോരും;-ക്രിയാവാൻതന്നെ

476

[ഭർല്ലഭൻ.

അധർമ്മ പാരികുണ്ടാക-മായിരംപേർ തുരുക്കുയ്;
അല്ലെങ്കിലാക്കുതാൻ പേണ-മാലംബം താഴെ വീഴുവാൻ?

477

ഇരിക്കാമന്യമം ലോക-മില്ലാതെയുമിരുന്നിടാം;
ഇച്ഛാഞ്ഞാൽ ധാർമ്മികനെന്നതാ-ണിരുന്നാൽച്ചുറ്റി

[പാതകി;

478

അന്റിനാൽ നാം ഭുജിക്കേണ-മൈമീകം സുഖമാവതും,
പാരത്രികസുഖത്തിന്നു-ഭങ്ഗം പറ്റാത്തരീതിയിൽ.

(യുഗ്മകം)

479

സാധുക്കൾ ധർമ്മപാതത്തിൽ-സംസാരാബ്ധി കടക്കവേ
അധർമ്മശില വക്കുസ്സി-ലാൻ താഴുന്നു പാപികൾ.

480

അന്ധൻ പഠിത്തമില്ലാത്തോൻ;-ശരൻ ദാനപരാങ്മു

[ഖൻ;

മുതൻ സൽകീർത്തിനേടാത്തോൻ;-ശോച്യൻ ധർമ്മവ്യാപർ

[ജിതൻ.

25. കാലാവലോകനചലംതി.

481

കാണെമാളമത്തുതം മേന്മേന്മ - കാലചക്രപ്രവർത്തനം;
ഇതയത്രാതികകാഴ്ചകളെ - മീശൃലകമെപ്പാഴും.

482

ഇന്നലെക്കണ്ട പാർത്തട്ട-ല്ലിന്നകാണുന്നതേവനം;
നാളെ മരൊന്നു കാഴ്ചിടും; - നാചംമട്ടൊന്നടുത്തനാൾ.

483

സന്നതനങ്ങൾ സത്യംദി-ധർമ്മങ്ങളു പികാരികൾ; -
മരങ്ങളെ നല്ലാമന്ന ന-മാരും കാലാനുകൂലമായ്.

484

ഭാരതോർവിചെയ്യം കാണാം - പരിവൃത്തിക്കധീനയാകും;
മനുവിൻ ഭാരതം മാറി - മരൊന്നായ് നവ്യഭാരതം.

485

പരസ്സമസ്രം ദിവ്യന്മാർ - ചണ്ടീരാജ്യത്തിൽ വാണുചേർ
തത്ത്വമസ്യംദിരത്നങ്ങൾ - ഭരണമെല്ല തപോധനർ.

486

അനുഗ്രഹിപ്പു ലോകത്തെ - യമമാത്മാക്കളിപ്പൊഴും,
അനുഗ്രഹയശകായ - രസ്മൽ പൂർവപിതാമഹർ.

487

ഇന്നമുണ്ടത്തർത്തിക - ലിൻഡ്യയ്ക്കുതമരാം സുതർ;
ഇദാനീന്തനമാഗ്ഗ്ത്തി - ലിഖനം ലോകസേവകർ.

488

ഇത്തിരംകുണ്ണിയരത്തിട - മിവാർ വൃക്ഷം തഴയ്ക്കുവാൻ;
കളകൈയാൽപ്പരിച്ചിടും - കണ്ടത്തൽ കുതിർവായ്ക്കുവാൻ.

65

489

തിടമ്പുടയ്യില്ലിബ്ദകുതർ,-തേര്യു മേനേൽ മിനുക്കിടും;
നാശിപ്പിക്കി,ലൃതിന്നേകം-സവീകരണസംസക്രതി.

490

പരമാർത്ഥം നിരൂപിച്ചാൽ-പണ്ടിതന്നെ മുനീന്ദ്രതം
ചിരിയ്ക്കുവീക്കുതാൻ ചെയ്തു-ഭാരതക്ഷിതിദേവിയെ.

491

ആ നിസ്സ്പഷ്ടൻ കൈതിരച്ചാര-ല്ലാചന്ദ്രാക്ഷൻ,മമ്മന്നിതം
തക്കുറുക്കു ഭാസാരായ്ഞന്ന-സന്താനങ്ങൾ പുലർന്നിടാൻ.

492

മാർഗ്ഗദർശികളായുള്ള-മണിഭീഷങ്ങൾ നമ്മളെ
കർത്തുരുകിലഭിച്ചിട്ടു-ഗാട്ടുനീലിപ്പി, നിർണ്ണയം.

493

പരരൈല്ലാഃ വിമാനത്തിൽ-പ്പറക്കുമിതനാളിലും
ചതുക്കെയിഴയുന്ന നാം-പണ്ടത്തേതമട്ടി,ലൊച്ചുകൾ.

494

കണ്ണൻചിരട്ടയിൽപ്പൂഴി-കൈരണ്ടുകൊണ്ടു വാരി നാം
അയ്യോ! കാലപ്രവാഹത്തി-ലണകെട്ടുന്നു മേല്ക്കുമേൽ.

495

പാലിട്ടുകൈകളുണ്ണ നമ്മൾ-ചണ്ടത്തേ നന്ദയൊക്കെയും;
തീരത്തെള്ളുകയം വേണം-തിന്മയുള്ളതശേഷവും.

496

ഏഷാനിനം ഗ്രഹിച്ചിടൻ-മേന്മകൾ, ഗ്രാഹ്യമെല്ലൊഴും;
താണുള്ള ചനി തന്നാലും-താണതാവില്ല ഹീനകം.

68

497

സപഞ്ചലികൊണ്ടു ചിന്തിക്കാം;-സപാതന്ത്ര്യത്തെ വരിച്ചി
[ടാം;

സപാശ്രയത്തിൽ പ്പുഖന്നീടാം;-സപാദൈന്തുണ്ടതിനൊപ്പ
[മായ്?]

498

അടിച്ചവഴിയേ പോകാ-നാടും തേടുന്നു പാടവം!
പുത്തൻ വഴി തുറക്കുന്ന-പുമാൻ പൂജാർഹജീവിതൻ.

499

ഘസിക്കമാല്യം സാരമന്യ-രാക്ഷേപിക്കമനന്തരം;
അനുതാപാർത്തരം പിന്നെ;-യാരാധിക്കുമൊടുക്കുമായ്,

500

കുലോചിരങ്ങളായുള്ള-കൈകൾക്കുടേക്കു ഞങ്ങളെ
അനുശാനിച്ചുകൊണ്ടാലു-മമ്മേ! ഭാരതമേദിനി!

ശുദ്ധിപത്രം

പുറം.	വരി.	അഖലം.	സുഖലം.
9.	15.	കൂട്ടത്തി.	കൂട്ടിത്.
18.	9.	നേകനം.	നേകനം.
”	12.	ലക്കാ.	ലക്കാ.
24.	16.	വഴിക്കൊത്തം.	വഴിക്കൊത്തം.
7.	34.	വപുസ്സി.	വപുസ്സാ.
41.	10.	ലാന്നിടം.	ലാന്നിടം.
44.	16.	മാനിച്ചിടം.	മാനിച്ചിടം.
56.	5.	വ്യാധിയം.	വ്യാധിയം.
57.	14.	വില്ല.	വില്ല.

മഹാകവി ഉള്ളൂരിന്റെ ചില ഇതരകൃതികൾ.

	രൂ.	ണ.	പേ.
ഉമാകേരളം	2	4	0
അമൃതധാര	1	9	0
തരംഗിണി	1	4	0
പിങ്ഗള	0	15	0
രത്നമാല	1	8	0
ഭീപാവലി	0	12	0
ശരണോപഹാരം	0	6	0
ഭാഷാചമ്പുക്കൾ	2	13	0
കല്പശാഖി	1	14	0
ചൈത്രപ്രഭാവം	0	5	0
മാതൃകാജീവിതങ്ങൾ	0	5	0
വിജ്ഞാനദീപിക II-IV (ഭാരോന്നിനം)	2	3	0
ടി മൂന്നാം ഭാഗം	2	4	0
അഃബ (ഒരു ഗദ്യനാടകം)	2	4	
മഃഗളമഞ്ജരി	0	10	

	ബ്രീ.	രൂ.	ച.	പേ.
പദ്യമഞ്ജരി 1-0, 2-0, 4-0 ഭാഗങ്ങൾ	0	4	4	വിജ്ഞ.
ടി 3-00 ഭാഗം	0	6	0	
ടി 5-00 ഭാഗം	0	12	8	
ടി 6-00 ഭാഗം	0	11	0	
ടി 7-00 ഭാഗം	0	20		

അപേക്ഷിക്കേണ്ടും മേൽവിലാസം:—

ആർ. റി. പിള്ള ആൻഡ് സൺസ്

ബുക്ക് സെല്ലർസ്, ചെന്നൈ, മിമയന്തപുരം.